

NUORTEN AIKUISTEN TOIMINTA JA OSALLISUUS RANTASALMEN SEURAKUNNASSA

Kolmekymmppissynttäreiden järjestäminen

Niina Leppänen

Opinnäytetyö, syksy 2013

Diakonia-ammattikorkeakoulu

Pieksämäki

Sosiaalialan koulutusohjelma

Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön
suuntautumisvaihtoehto

Sosionomi (AMK) +

Kirkon nuorisotyönohjaajan vir-
kakelpoisuus

TIIVISTELMÄ

Leppänen, Niina. Nuorten aikuisten toiminta ja osallisuus Rantasalmen seurakunnassa. Kolmekymmppissynttäreiden järjestäminen. Diak Itä, Pieksämäki, syksy 2013, 58 s., 3 liitettä.

Diakonia-ammattikorkeakoulu, Sosiaalialan koulutusohjelma, Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto. Sosionomi (AMK) + kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus.

Opinnäytetyö oli luonteeltaan produktio. Opinnäytetyön tavoitteena oli kerätä tietoa nuorten aikuisten toiminnan kehittämiseen Rantasalmen seurakunnassa. Tutkimuksessa selvitettiin nuorten aikuisten kokemuksia toiminnasta sekä heidän ideoitaan toiminnan kehittämiseen. Tavoitteina oli myös järjestää Kolmekymmppissynttärit ja luoda uusi toimintamuoto seurakuntaan. Nuorille aikuisille tehtiin kyselylomakkeet.

Opinnäytetyö suuntautuu 30–35-vuotiaisiin nuoriin aikuisiin, ja yhteistyökumppani oli Rantasalmen seurakunta. Opinnäytetyö koostui kyselytutkimuksesta ja sen pohjalta rakennetusta nuorten aikuisten tapahtumasta, Kolmekymmppissynttäreistä. Opinnäytetyöprosessi kesti kaksi vuotta, ja se lähti liikkeelle syksyllä 2011.

Kyselylomakkeissa oli sekä kvalitatiivisia että kvantitatiivisia kysymyksiä. Tutkimuksen aineistoina oli sähköisesti Webropolilla toteutettu kysely sekä paperilliset kyselylomakkeet. Pyyntö osallistua tutkimukseen lähetettiin kirjeitse 134 nuorelle aikuiselle, joista kyselyyn vastasi kahdeksan seurakuntalaista. Kysely sisälsi sekä monivalintakysymyksiä että avoimia kysymyksiä. Sen jälkeen vastaukset analysoitiin.

Kyselylomakkeiden tuloksena voidaan todeta, että nuorille aikuisille suunnatulle toiminnalle on tarvetta. Vastauksista ilmeni myös, että osa nuorista aikuisista lähtisi innolla mukaan vapaaehtoistyöhön. Nuoret aikuiset antoivat myös ideoita ja ajatuksia tapahtumaa varten.

Kyselyiden pohjalta alettiin suunnitella tapahtumaa. Varsinainen tapahtuma järjestettiin syksyllä 2012. Tapahtuma sisälsi alkupuheen, Aikarauta-bändin esityksiä, stand up -komiikkaa, hartauden ja kakkukahvittelun. Tapahtumasta kerättiin palautetta. Tämän tyyppistä toimintaa voidaan soveltaa sekä kunnallisen että seurakunnan nuorisotyössä. Tämä on yksi mahdollisuus tarjota toimintaa nuorille aikuisille.

Avainsanat: nuoret aikuiset, osallisuus, seurakunta, produktio.

ABSTRACT

Leppänen, Niina. Young Adult's Activity And Participation at the Congregation of Rantasalmi. Organizing 30th Birthday. 58 p., 3 appendices. Language: Finnish. Pieksämäki, Autumn 2013.

Diaconia University of Applied Sciences, Degree Programme in Social Services, Option in Christian Youth Work. Degree: Bachelor of Social Services.

The form of the study was a product. The purpose of this study was to collect information in order to develop activities for young adults at the congregation of Rantasalmi. The aim was to analyse the experiences of young adults on the activities and encourage them to participate in developing the activities of the congregation. The purpose was to arrange to celebrate young adults' 30th birthday and create a new activity in the congregation.

A questionnaire was distributed to young adults. The target group of this study was the 30–35-years-old adults in the congregation of Rantasalmi. A questionnaire was used to create the activity. This study process lasted for two years. The process started in autumn 2011.

The questionnaire included both qualitative and quantitative questions. The questionnaire was distributed as a Webropol survey and in the form of a printed questionnaire. The questionnaire was sent to 134 young people in Rantasalmi. Eight answers were received. The answers of the survey were analysed.

The main result shows that this kind of activity for young adults is needed. In addition, a part of the young adults expressed their interest in voluntary work. They provided ideas concerning voluntary work.

As a result, an activity was planned. It was arranged in autumn 2012. The activity consisted of a speech, Aikarauta-band's show, stand up -comic, devotion and coffee afterwards. This kind of activity can be applied to communal, as well as to youth work.

Keywords: young adults, participation, congregation, project

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	6
2 OPINNÄYTETYÖN LÄHTÖKOHDAT	7
2.1 Suomalaisen yhteiskunnan muutokset vaikuttavat myös kirkon toimintaan.....	7
2.2 Työn tarkoitus ja tavoitteet	9
3 OSALLISUUS YHTEYDESSÄ SITOUTUMISEEN JA INNOSTAMISEEN	11
3.1 Nuoret aikuiset.....	11
3.2 Osallisuus ja osallistuminen	11
3.3 Sitoutuminen.....	12
3.4 Innostaminen	13
4 AIEMMAT TUTKIMUKSET JA HANKKEET	15
5 OSALLISTAVAN TOIMINNAN JA TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN.....	18
5.1 Nuorten aikuisten osallisuus seurakunnassa.....	18
5.2 Tapahtuman järjestäminen.....	19
6 YHTEISTYÖKUMPPANI JA KOHDERYHMÄ	21
7 NUORTEN AIKUISTEN TOIVEITA KARTOITTAVAN TUTKIMUKSEN TO- TEUTTAMINEN	23
7.1 Tutkimusmenetelmät ja aineiston keruu	23
7.2 Aineiston analysointi	25
7.3 Luotettavuus ja eettisyys	26
8 KARTOITTAVAN KYSELYN TULOKSET	28
8.1 Vastaajien taustatiedot.....	28
8.2 Nuorten aikuisten osallisuus Rantasalmen seurakunnassa	28
8.3 Nuorten aikuisten toiveita ja ajatuksia seurakunnan toiminnasta.....	31
8.4 Kolmekymmppissynttärit	33
8.5 Kyselyn tulosten johtopäätökset	33
9 KOLMEKYMPPISSYNTTÄREIDEN SUUNNITTELU, TOTEUTUS JA ARVI- OINTI.....	36
9.1 Tapahtuman suunnittelu	36
9.2 Tapahtumapäivä.....	37
9.3 Kolmekymmppissynttärit -tapahtuman palaute	38

10 OMAN TYÖN ARVIOINTI JA POHDINTA.....	41
10.1 Tavoitteiden saavuttaminen	41
10.2 Tapahtuman toteutuksen arviointi	42
10.3 Oppimiskokemukset	43
10.4 Tulosten hyödynnettävyys ja jatkotutkimusideat	44
LÄHTEET.....	46
LIITE 1: Kyselylomake	49
LIITE 2: Kutsu	57
LIITE 3: Palautelomake	58

1 JOHDANTO

Seurakunnat tarjoavat monipuolista toimintaa lapsille, nuorille, aikuisille, vanhuksille ja erityisryhmille. Nuoret aikuiset ovat ryhmä, joka helposti jää nuorten ja aikuisten toimintojen välimaastoon, sillä he saattavat kokea olevansa liian vanhoja nuorisotoimintaan, mutta liian nuoria aikuisten ryhmiin. Seurakunnassa on paljon nuoria aikuisia, mutta heitä ei näy seurakunnan toiminnassa. Jos kirkon tarjonta ei kiinnosta nuoria aikuisia, se ei välttämättä kiinnosta myöhemminkään.

Nuoret aikuiset ovat ikäryhmä, joka monessa seurakunnassa koetaan haasteeksi erilaisia toimintoja suunnitellessa ja järjestäessä. Tutkimuksissa, jotka tarkastelevat uskonnollisuutta, käy ilmi, että nuoret aikuiset ovat uskonnollisesti kaikkein passiivisin muihin ikäluokkiin nähden. Seurakunnissa koetaan tärkeäksi järjestää toimintaa nimenomaan nuorille aikuisille, mutta samaan aikaan se koetaan vaikeaksi ja haastavaksi. (Hytönen, Kääriäinen, Niemelä & Salonen 2004, 177.) Esittelen työssäni tutkimuksia ja projekteja, joiden mukaan sidos nuorten aikuisten ja seurakunnan toiminnan välillä on heikko, ja tässä asiassa Suomessa riittää kehitettävää. Rantasalmen seurakunnassa nuorille aikuisille ei ole omaa toimintaa, vaan heidät kohdataan muissa toiminnoissa, esimerkiksi lapsi- ja nuorisotyön kautta. Kaikilla ei kuitenkaan ole lapsia ja nuoret aikuiset kaipaavat juuri heille tarkoitettua toimintaa. Kuitenkin tämä ikäryhmä on avainasemassa seurakuntien ja kirkon tulevaisuuden kannalta.

Opinnäytetyö on produktio, jonka aiheena on Kolmekymppissynttärät. Produktio toteutettiin yhteistyössä Rantasalmen seurakunnan kanssa. Tavoitteena oli kutsua 30–35-vuotiaat nuoret aikuiset viettämään päivää samanikäisten kanssa. Tarkoituksena oli yhdistää laadullinen tutkimus ja toiminnallinen opinnäytetyö toteuttamalla Kolmekymppissynttärät osana opinnäytetyötä. Ensin nuorille aikuisille lähetettiin kyselylomakkeet, joissa tiedusteltiin kohderyhmän taustatietoja sekä heidän ajatuksiaan ja mielipiteitään seurakunnan toiminnoista ja suunnitteilla olleesta tapahtumasta. Tutkimukseen vastasi vain kahdeksan nuorta aikuista, mutta tapahtumaan osallistuneita oli riittävästi.

2 OPINNÄYTETYÖN LÄHTÖKOHDAT

2.1 Suomalaisen yhteiskunnan muutokset vaikuttavat myös kirkon toimintaan

Suomalainen yhteiskunta muuttui, kun toinen maailmansota päättyi ja aiheutti erilaisia tapahtumia kehityksen saralla. 1960-luvun jälkeen tapahtui taloudellinen vaurastuminen ja koulutuksen kaikenpuolinen laajeneminen. Suomen elinkeinorakenne teollistui ja ihmiset muuttivat maaseuduilta kaupunkeihin, jolloin elämäntavatkin muuttuivat. Tällainen rakennemuutos heikensi kansalaisten keskinäistä vastuuntuntoa ja vahvisti individualismia eli yksilökeskeisyyttä sekä privatisoitumista eli yksityistymistä ja yhteisöllisyyden vähenemistä. Elämäntavaksi muotoutui juurettomuus ja vetäytyminen yksityiseen elämänpäiiriin. Kehitys aiheutti paineita perhe-elämään: naiset alkoivat käydä yhä enemmän työssä, perheenjäsenten roolit muuttuivat, perheiden koot pienenevät, avioerot ja uudelleenavioituminen yleistyi ja yksinhuoltajien määrä lisääntyi. (Häkkinen 2010, 13–14.)

1980-luvulla Suomi siirtyi kulutusyhteiskuntaan, jonka perusarvoja olivat rationaalisuus, tehokkuus, täsmällisyys, kertakäyttöisyys, viihteellisyys ja kiihkeä elämänrytmi. Ihmiset suosivat spontaaniutta, dynaamisuutta ja riippumattomuutta. Ihmiset hakivat omaa nautintoa ja mielihyvää. Omat tarpeet tulivat keskeisiksi asioiksi. 1990-luvulla tapahtui taloudellinen lama, joka vaikutti yhteiskunnan ilmapiiriin merkittävästi. Leimallisia piirteitä 1990- ja 2000-luvulle olivatkin esimerkiksi työelämän muutokset, kulutuskulttuurin nousu, köyhyyden ja syrjäytymisen lisääntyminen sekä tietotekniikan ja median merkityksen kasvu. Minäkeskeinen arvosuuntaus ja yksilökeskeisyys nousivat entisestään yhteiskunnallisessa elämäntavassa. (Häkkinen 2010, 15–17.)

Globalisaatio vaikuttaa vahvasti ihmisten arkeen, sillä yhteiskuntarakenteet ovat muuttuneet. Ihmisten väliset yhteydet laajenevat, kansainvälinen yhteistyö lisääntyy ja tiedonvälitys tehostuu. Ihmisillä on koko ajan yhä enemmän valinnan mahdollisuuksia koulutuksessa, työmarkkinoilla ja kuluttajina. Samaan aikaan yksilön elämään vaikuttavat asiat tulevat monimutkaisemmiksi. Ihmisen sopeutumiskykyä rasittavat jatkuvat muutokset, talouselämän haavoittuvuus, työelämän epävakaus sekä kulttuuristen jännitteiden lisääntyminen. Työn ja vapaa-ajan raja on hämärtynyt, sillä viestintäteknikan

avulla ihminen on aina tavoitettavissa ja monet työtehtävät ovat ajasta sekä paikasta riippumattomia. Ihmisen henkiset voimavarat ovat koetuksella eikä perheen ja työelämän yhteensovittaminen ole helppoa. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2007, 6.)

Yhteiskunnassa tapahtuneiden muutosten johdosta ihmisten elämäntavat ovat siis muuttuneet, heidän arvostuksensa ovat vaihtuneet ja heidän asennoitumisensa elämään on muuttunut. Vaikutukset ovat näkyneet eri kulttuurin osa-alueilla, ja niin muutokset ovat vaikuttaneet myös suomalaisten uskonnollisuuteen ja kirkollisuuteen. Kysymys sitoutumisesta on tullut hyvin ajankohtaiseksi Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa. Suomalaisille ei ole itsestäänselvyttä kuulua kirkkoon, osallistua sen toimintaan tai yhtyä uskonkäsityksiin. (Häkkinen 2010, 19, 35.) Ihmiset haluavat korostaa yksilöllisyyttä ja sitoutumattomuutta ja vapautua auktoriteettien kontrollista. Ennen uskonto ymmärrettiin sitoutumisena ja yhteisöllisenä, nykyään se ymmärretään henkilökohtaiseksi ja valinnaiseksi. (Häkkinen 1997, 13.) Nämä muutokset suomalaisessa uskonnollisuudessa näkyvät korostuneesti nuorten aikuisten uskonnollisuudessa.

Yhteiskunnan muuttuminen modernisoituvaksi yhteiskunnaksi on johtanut uskonnollisten ja maallisten järjestelmien eriytymiseen toisistaan, uskonnon heikkenemiseen yksilöiden elämässä sekä uskonnon siirtymiseen yhä enemmän yksityiselle elämäntilanteelle. Yksilöt rakentavat itse mielekkään elämänkatsomuksen kokonaisuutensa. Uskontoa ei nykyään peritä enää vanhemmilta vaan kukin luo itse oman uskonnollisen identiteettinsä. Uskonto on jokaisen oma yksityisasia. Uskonossa on kyse kokemuksesta ja sosiaalisista suhteista eikä sukupolvelta toiselle siirretystä traditiosta. (Hytönen, Kääriäinen, Niemelä & Salonen 2004, 45–47.) Kirkolla on kuitenkin edelleen vahva asema suomalaisessa yhteiskunnassa, vaikka luterilaisen yhteiskulttuurin aika on ohi (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2007, 5).

2.2 Työn tarkoitus ja tavoitteet

Opinnäytetyön tavoitteena oli kutsua 30–35-vuotiaat nuoret aikuiset viettämään päivää samanikäisten kanssa. Ideointipalaverissa Rantasalmen seurakunnan nuorisotyönohjaaja Jari Halmen kanssa pohdittiin erilaisia opinnäytetyöaiheita. Yhtenä aiheideana oli nuoret aikuiset, jonka pohjalta nuorisotyönohjaaja Jari Halme ehdotti Kolmekymmppissynttäreitä. Synttäreitä oli seurakunnassa suunniteltu jo aiemmin, mutta se on jäänyt suunniteluvaiheelle ja nyt ensimmäinen kerta järjestettiin opinnäytetyön innoittamana syksyllä 2012.

Nuoret aikuiset seurakunnan toimintaan osallistujina ja toiminnan toteuttajina ovat haaste. Minulla on työkokemusta lasten, nuorten, vanhusten ja kehitysvammaisten kanssa työskentelystä: olen järjestänyt heille muun muassa kerhoja ja leirejä. Niinpä tapahtuman suunnittelussa ja järjestämisessä sain hyödyntää aiempia kokemuksia ja ideoita. Kuitenkaan nuorista aikuisista asiakkaina minulla ei ole niin paljoa kokemusta. Olen ollut mukana järjestämässä erilaisia tapahtumia, mutta koen, että tämä opinnäytetyön aihe tuo minulle uusia kokemuksia sekä vahvistaa jo opittuja asioita ja taitoja. Lisäksi aiheessa oli myös sopivasti haastetta: kuinka nuoret aikuiset saadaan tavoitettua ja kuinka heidät motivoidaan osallistumaan tapahtumaan.

Opinnäytetyön tavoitteena oli luoda uusi toimintamuoto seurakuntaan ja selvittää, onko tämänlaiselle tapahtumalle kysyntää Rantasalmen nuorten aikuisten keskuudessa. Tarkoituksena oli järjestää uusi ja erilainen tapahtuma, jollaista ei Rantasalmen seurakunnassa ole ollut. Lisäksi nuorille aikuisille lähetettiin ennen tapahtuman järjestämistä kyselylomakkeet (liite 1), jonka tarkoituksena oli kartoittaa, mikä nuorille aikuisille on tärkeää, miten he kokevat seurakunnan toimintaan osallistumisen ja mitä he toivovat toiminnalta. Vasta kyselytutkimuksen pohjalta järjestettiin Kolmekymmppissynttärit.

Tärkeänä tavoitteena opinnäytetyössä oli myös nuorten aikuisten osallisuuden lisääminen seurakunnan toiminnassa. Heille pyrittiin tarjoamaan mahdollisuus ryhmässä toimimiseen seurakunnassa.

Pidemmän aikavälin tavoitteena opinnäytetyössä oli saada uusi toimintamuoto nuorten aikuisten toiminnalle. Tämän toimintamuodon jatkuvuus edellyttää todennäköisesti sitä,

että joku työntekijä seurakunnassa ottaa nuorten aikuisten työtoiminnan vastuulleen ja alkaa toteuttaa sitä säännöllisesti sekä pyrkii kehittämään sitä. Tällaista tapahtumaa voisi järjestää esimerkiksi kerran vuodessa 30-vuotiaille tai kahden vuoden välein 30–31-vuotiaille. Näin nuorten aikuisten parissa tehtävä työ saisi jatkumoa yhtenä seurakunnan työalueena.

Tiivistettynä opinnäytetyön tavoitteet olivat:

1. kartoittaa kyselylomakkeiden kautta nuorten aikuisten tarpeita ja toiveita Rantasalmen seurakunnassa
2. järjestää 30–35-vuotiaille Kolmekymmppissynttärit
3. luoda uusi toimintamuoto seurakuntaan ja selvittää, onko tällaiselle tapahtumalle kysyntää
4. lisätä nuorten aikuisten osallisuutta seurakunnan toiminnassa tapahtuman kautta
5. tarjota mahdollisuus ryhmässä toimimiseen seurakunnassa.

3 OSALLISUUS YHTEYDESSÄ SITOUTUMISEEN JA INNOSTAMISEEN

3.1 Nuoret aikuiset

2000-luvulla kirkossa ja yhteiskunnassa on otettu käyttöön uusi väestöä koskettava käsite: nuori aikuinen. Uudentyyppinen elämänvaihe on syntynyt erilaisten yhteiskunnan muutoksista, ja sieltä on noussut tarve uudelle määritteelle. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 19.) Minkä ikäinen nuori aikuinen on? Milloin loppuu nuoruus ja milloin alkavat nuoren aikuisen sekä ”oikean aikuisen” ajat?

Nuoret aikuiset -työryhmän mietinnöissä nuori aikuinen määritellään 18–29-vuotiaaksi. Kuitenkin mietinnössä todetaan, että nuori aikuisuus voi jatkua pitkälti yli 30-vuotiaaksi, sillä nuoruuden voidaan katsoa olevan pidentynyt. Ihmiset ovat alkaneet lykätä aikuisuutta ja pidentää nuoruutta. Nuoren aikuisen käsitteellä tarkoitetaan hyvin erilaisissa elämäntilanteissa olevia ihmisiä. Ehkei käsitteessä olekaan kyse ensisijaisesti iästä vaan elämäntavasta ja maailmankuvasta? Nuori aikuinen elää ikävaihetta, jolloin tehdään ratkaisuja tulevaisuutta varten. Hän muuttaa pois lapsuuden kodista, itsenäistyy, opiskelee, siirtyy työelämään, etsii elämänkumppania ja hankkii mahdollisesti lapsiakin. (Aitlahti ym. 2006, 4.)

Aiemmin mainittu tutkimushanke Case Kallio koskee taas 20–39-vuotiaita nuoria aikuisia. Valittu ikäryhmä perustellaan sillä, että nuoruus on pidentynyt ja työelämään siirtyminen sekä perheen perustaminen on myöhentynyt. (Halme, Mikkola, Niemelä & Petterson 2006, 9.) Tässä työssä nuorella aikuisella tarkoitetaan 18–39-vuotiasta, lapsuuden kodista muuttanutta henkilöä. Kuitenkin työ on rajattu koskemaan 30–35-vuotiaita nuoria aikuisia.

3.2 Osallisuus ja osallistuminen

Kirkko on aina hengellinen yhteisö. Kirkon strategian 2015 mukaan se on avoin kaikille erilaisille ihmisille. Kirkossa osallisuus saa näkyvän ja yhteisöllisen muodon pyhään kolmiyhteiseen Jumalaan. Lisäksi osallisuus kirkossa merkitsee Jumalan luomistyön

hyvyyksien jakamista muiden ihmisten kanssa, jotta kaikki tulisivat niistä osalliseksi. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2007, 3.)

Kirkon tehtävä ja olemus kietoutuvat toisiinsa. Kirkon perustehtävänä on julistaa evankeliumia ja huolehtia sakramenteista. Kirkon jäsenet tarvitsevat toisiaan, jotta he voivat uskoa ja elää kristittyinä. Osallisuuden yhteisönä kirkko on avoinna kaikille, ja sen tulisi kehittää työtään niin, että mahdollisimman moni löytää uskon merkityksen sekä oman paikkansa kirkon toiminnassa elämäntilanteensa mukaisesti. Kirkon tehtävä on luoda yhteyttä Jumalan ja syntisten välille. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2007, 4.)

Kirkon toimintaan osallistuminen on tiukasti yhteydessä kirkkoon sitoutumisessa, sillä kirkon jäsenyyteen kuuluu osallisuus seurakuntayhteyteen, sanan ja sakramenttien osallisuudessa elämiseen. Kirkon osallistumisen tasoja on Häkkisen mukaan viisi. Ensimmäinen osallistumisen tasoista on kirkollisten toimitusten käyttäminen. Kirkollisten toimitusten yhteydessä kirkko tavoittaa jäsenensä kattavimmin, sillä toimituksiin osallistuu paljon niitä ihmisiä, jotka eivät muutoin osallistu seurakunnan toimintaan. Toinen osallistumisen taso on kirkkovuoden juhla-aikojen seurakuntaelämään osallistuminen. Kolmas taso on osallistuminen jumalanpalveluselämään muutenkin kuin juhla-aikoina ja kirkollisten toimitusten kautta. Neljäs taso on osallistua seurakunnan eri tilaisuuksiin, piireihin ja kerhoihin. Viides taso taas on toimia vastuunkantajana seurakunnan eri tehtävissä. (Häkkinen 1997, 81–86.)

Tässä opinnäytetyössä yhtenä tavoitteena on lisätä nuorten aikuisten osallisuutta seurakunnan toiminnassa tapahtuman kautta sekä tarjota mahdollisuus ryhmässä toimimiseen seurakunnassa. Myös nuoret aikuiset tarvitsevat toisiaan kristittyinä elämiseen. Osallisuuden yhteisönä kirkolla riittää kehittämistä aiheen saralla, jotta nuoret aikuisetkin löytäisivät paikkansa kirkon toiminnassa heidän hektisen elämäntilanteidensa mukaan.

3.3 Sitoutuminen

Suomen kielessä sitoutuminen merkitsee jonkun aatteen tai poliittisen ryhmittymän aktiiviseksi kannattajaksi ryhtymistä, sitoumuksen antamista tai lupautumista, ja liittymistä jonkun yhteyteen tai osaksi jotakin. Käsite sitoutuminen on tullut suomalaisen uskon-

nolliseen kieleen anglosaksisesta maailmasta. Uskonnollista sitoutumista tutkineet amerikkalaiset sosiologit Rodney Stark ja Charles Y. Glock toteavat sitoutumisen olevan uskonnon sydän teologisesti sekä organisatorisesti. He asettavat käsitteen lähelle uskoa. (Häkkinen 2010, 35–36.)

Kirkkososiologiassa sitoutuminen liitetään uskonnollisuuden ilmenemismuotoihin. Uskonnollisuus on uskonnon ilmenemistä yksityisten ihmisten elämässä. (Häkkinen 2010, 36.)

Professori Jouko Sihvon mukaan Suomessa sitoutuneisuutta voidaan mitata kirkon pyhien toimitusten käytön yleisyydellä ja kirkon jäsenyyden kiinteydellä. Professori Kalevi Tammisen mukaan taas sitoutuminen on osa uskonnollisuuden ulottuvuuksista. Hän sanoo uskonnollisuuden ilmenevän yksilön persoonallisuudessa eli henkilön kokemuksissa, katsomuksissa ja ajattelussa. (Häkkinen 2010, 37–38.)

Suomalaisten sitoutumisessa kirkkoon on eri ulottuvuuksia. Häkkinen (2010, 39) kuvaa ne Wachin luokittelua mukaillen näin: 1) sosiologinen sitoutuminen eli kirkon jäsenyyteen sitoutuminen kirkkoon kuulumisena, 2) käytännöllinen sitoutuminen eli kirkon toimintaan sitoutuminen ja 3) teoreettinen sitoutuminen eli kirkon uskoon ja oppiin sitoutuminen. Häkkinen (2010, 39) toteaa, että edellä mainitut ulottuvuudet toteutuvat jokaisen kirkon jäsenen kohdalla eri tavoin. Joku on osallinen niihin kaikkiin, mutta toinen osallistuu vain joihinkin niistä.

Tässä opinnäytetyössä käsite sitoutuminen kohdistuu kirkon jäsenen näkökulmaan. Sitoutumisella tarkoitetaan uskonnollisuuden ulottuvuutta, joka ilmenee kirkon jäsenen käytännöllisenä sitoutumisena eli kirkon toimintaan osallistumisena.

3.4 Innostaminen

Monet innostamisen määrittelyt ovat saaneet juurensa käsitteen etymologiasta. Käsite innostaminen tulee latinankielisestä sanasta anima eli elämä. Käsite voidaan johtaa myös sanasta animus, jolla on yhteys motivaatioon ja liikkeeseen. Innostaminen tarkoittaa siis toisaalta elämää ja toisaalta asettua suhteeseen. Näin ollen innostaminen on etymologisesti elämän antamista, toimintaan motivoitumista, suhteeseen asettumista sekä

yhteisön puolesta toimimista. Voidaan siis katsoa, että innostaminen on tapa elähdyttää ihmisten herkistymisen ja itsetoteutuksen prosessia. (Kurki 2000, 19.)

Innostaminen suuntautuu sosiaalisen kommunikaation edistämiseen, ihmisten välisen vuorovaikutuksen lisäämiseen ja subjekti-subjekti -suhteen kehittämiseen. Sen avulla pyritään -- parantamaan ihmisten elämän laatua. (Kurki 2000, 19.)

Innostamisen määrittely on moniselitteistä. Innostaminen on myös niiden toimenpiteiden yhdistelmä, jotka luovat sellaisia osallistumisen prosesseja, joissa ihmiset kasvavat aktiivisiksi toimijoiksi yhteisöissään. Kurki (2000, 21) kuvaa argentiinalaisen sosiologin, taloustieteilijän, politologin ja aluesuunnittelijan Ezequiel Ander-Eggin (s. 1930) määritelmää innostamisesta näin:

Sosiokulttuurinen innostaminen on ihmisten elämänlaadun kehittymiseen liittyvien, osallistuvaan pedagogiikkaan perustuvien sosiaalisten käytäntöjen yhdistelmä. Käytäntöjen lopullinen tavoite on edistää ihmisten omaa osallistumista kulttuuriseen kehitykseensä luomalla tilanteita ja mahdollisuuksia ihmisten väliselle kommunikaatiolle ja vuorovaikutukselle. (Kurki 2000, 21.)

Ander-Eggin määritelmä innostamisesta on erittäin osuva tämän opinnäytetyön aiheelle. Tavoitteenahan on edistää nuorten aikuisten osallistumista seurakunnan toimintaan sekä antaa mahdollisuus ryhmässä toimimiseen. Nuorten aikuisten motivoiminen toimintaan osallistumiseen on oma haasteensa, mutta tämän asian tiedostaessa haasteeseen osataan varautua. Kolmekymppissynttäreiden suunnittelussa täytyy pohtia tarkkaan, kuinka nuoria aikuisia innostetaan tehokkaasti.

4 AIEMMAT TUTKIMUKSET JA HANKKEET

Vastaavanlaisia opinnäytetöitä Diakonia-ammattikorkeakoulussa on tehty melko paljon. Näitä opinnäytetöitä ei kuitenkaan tässä opinnäytetyössä esitetä. Aiheen saralta on toteutettu nuorten aikuisten osallisuuden kehittämiseksi melko paljon muita erilaisia projekteja, hankkeita ja tutkimuksia.

Nuoret aikuiset -työryhmä aloitti kirkon kasvatuksen ja nuorisotyön toimikunnan johdosta toimintansa vuonna 2004. Työryhmän tarkoituksena oli pohtia ja tutkia nuorten aikuisten asemaa, merkitystä sekä tehtävää kirkossa. Lisäksi työryhmä selvitti nuorten aikuisten messun luomisen tarpeellisuutta ja heidän vaikuttamismahdollisuuksien lisäämistä kirkon hallinnossa. Työryhmä havaitsi, että nuorten aikuisten heikko sitoutuminen ei koske pelkästään kirkkoja vaan moni instituutio on nimennyt nuoret aikuiset tärkeäksi haasteeksi. Ryhmän toiminnan tulosten pohjalta ilmestyi vuonna 2006 raportti *Uskosta osallinen? Nuorten aikuisten asema, merkitys ja tehtävä kirkossa*, jossa pyritään antamaan myös käytännön toimintaehdotuksia seurakunnille. (Aitlahti ym. 2006, 3.)

Kirkon tutkimuskeskus on vuonna 2006 tehnyt tutkimuksen Helsingin seurakuntayhtymän nuorten aikuisten projektin pohjalta. Tutkimuksella on pyritty lisäämään ymmärrystä uskonnon ja kirkon asemasta nuorten aikuisten elämässä. Kirkon tutkimuskeskus tuotti kokoomateoksen *Urbaani usko*, jossa syvennyttään erityisesti Helsingissä Kallion kaupunginosassa asuvien nuorten aikuisten elämään uskonnollisuuden ja arvomaailman näkökulmista. Tutkimushanke saikin työnimekseen Case Kallio. Tutkimuksen ja sen myötä tuottaman kirjan tavoitteena oli myös selvittää nuorten aikuisten kokemusten, odotusten ja seurakuntien tarjonnan välistä suhdetta sekä esittää kehittämissuhteita seurakuntien nuorten aikuisten toimintaa varten. (Halme, Mikkola, Niemelä & Petterson 2006, 6–8.) Tutkimuksen tulosten mukaan useimpien nuorten aikuisten sidos kirkkoon on ohut tai sitä ei näytä olevan lainkaan. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että vaikka noin puolet puhelinhaastattelun nuorista aikuisista ei kuulu kirkkoon tai harkitsee kirkosta eroamista, niin puolet ajattelee toisin eivätkä siis ole eroamassa kirkosta. Hannu Majamäki pohtiikin artikkelissaan, että kirkon tulisi tukea näitä nuoria aikuisia, jotka eivät ole kirkosta eroamassa, ja työntekijöiden tulisi mennä mukaan heidän elämismaailmaansa. (Majamäki 2006, 332–333.)

Kirkkohallitus ja Kirkkopalvelut ry aloittivat vuonna 2006 kolmivuotisen yhteishankkeen *Nuori aikuinen kirkon jäsenenä* -projektin. Hanke oli jatkoa Kirkkohallituksessa vuosina 2004–2006 toteutetulle nuorten aikuisten ja kirkon suhdetta selvittävälle työskentelylle. Projektin tavoitteena olivat nuorten aikuisten kristillisen identiteetin vahvistaminen sekä aikuisen uskonnollisuuden kasvun tukeminen. Tavoitteena oli, että nuori aikuinen kokee itselleen merkitykselliseksi asettua vuorovaikutussuhteeseen kirkon kanssa. *Nuori aikuinen kirkon jäsenenä* -projekti teki erilaisia aloitteita ja päätöksiä. Projekti esimerkiksi panosti verkko- ja strategiatyöhön sekä sai aikaan äänestysikärajan laskemisen. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 11–18.)

Vuonna 2007 *Nuori aikuinen kirkon jäsenenä* -projekti kokosi yhteistyössä NAVI-verkoston ja Kirkkopalvelujen luottamushenkilökoulutuksen kanssa tietopaketin *Yhteys päätii*, joka on tehty seurakuntien ja seurakuntayhtymien luottamushenkilöille. Tietopaketti antaa luottamushenkilöille perustietoa nuorten aikuisten uskonnollisuudesta ja tarjoaa vihjeitä seurakuntatoiminnan kehittämiseen. Materiaalista löytyy vinkkejä aikuisuuden, vapaaehtoistoiminnan sekä jumalanpalveluksen kehittämiseen. (Tornivaara 2007, 1.)

Feldmann-Wojtachnia, Gretschel, Helmisaari, Kiilakoski, Matthies, Meinhold-Henschel, Roth, & Tasanko (2010) julkaisivat Nuorisotutkimusseuran ja Bertelsmann Stiftung:n kanssa raportin *Youth participation in Finland and in Germany*, joka syntyi kaksivuotisen Suomi–Saksa yhteistyöhankkeen tuloksena. Raportti käsittelee 14–27-vuotiaiden nuorten osallisuutta Suomessa sekä Saksassa. Vertailussa on suosituksia Suomelle sekä Saksalle toiminnan kehittämiseksi. Raportissa on nostettu esille maiden vahvuuksia nuorten osallistumisessa ja vaikuttamismahdollisuuksissa. Raportin mukaan suomalaisnuorten vaikuttamismahdollisuuksia olisi kehiteltävä. Lisäksi kehitettävää Suomessa olisi paikallistason toiminnan kohdalla, sillä Suomessa nuorten osallistuminen painottuu virallisiin järjestelmiin, kun taas Saksassa projektitoimintaan (esimerkiksi osallistumisprojektit).

Lisäksi Anssi Rinkinen (2011) on tehnyt Itä-Suomen yliopistossa pro gradu -tutkielman aiheesta joensuulaiset nuoret aikuiset Suomen evankelis-luterilaisen kirkon jäseninä. Tutkielmassa selvitettiin, minkälaisia nuoret aikuiset ovat kirkon jäseninä sekä kohtaavatko he ja kirkko toisensa. Tutkielmassa selvitettiin myös, kohtaavatko kirkon toimin-

not joensuulaiset nuoret aikuiset. Tutkimuksessa kävi ilmi, että nuoret aikuiset olivat tyytymättömiä kirkon järjestämään nuorten aikuisten toimintaan. Lisäksi tutkimuksen perusteella kirkko ja nuoret aikuiset kohtaavat vaihtelevasti. Syvälliseen kohtaamiseen vaikuttaa tutkimuksen mukaan nuoren aikuisen oma aktiivisuus ja sisäisesti suuntautunut uskonnollisuus.

Valitut otokset tutkimuksista tai kehittämishankkeista sivuavat aihepiireiltään opinnäytetyötä. Näiden aiempien tutkimusten ja projektien perusteella voisi todeta, että tämän tyyppisten opinnäytetöiden aiheet ovat erittäin ajankohtaisia, sillä useassa tutkimuksessa tai projektin raportissa todetaan nuorten aikuisten ja seurakunnan toiminnan välisen sidoksen olevan heikko. Vaikka opinnäytetöitäkin aiheen saralta on tehty paljon yhdessä eri seurakuntien kanssa, seurakuntakohtainen nuorten aikuisten toiminnan kehittäminen on tärkeää. Jokainen projekti tai hanke nuorten aikuisten osallisuuden edistämiseksi ei yllä koko Suomeen vaan tehtävä jää seurakunnan työntekijöille sekä seurakuntalaisille itselleen.

5 OSALLISTAVAN TOIMINNAN JA TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN

5.1 Nuorten aikuisten osallisuus seurakunnassa

Nuoret aikuiset ovat kirkon näkökulmasta ryhmä, jota seurakuntien nuorisotyö ei tavoita. He osallistuvat kirkon toimintaan vähemmän kuin muut ikäryhmät. Alle 20-vuotiaat nuoret toimivat vielä aktiivisesti seurakunnassa, mutta sen jälkeen aktiivisuus vähenee huomattavasti. Nuorten aikuisten työ on harvemmin oma työalansa seurakunnissa eikä sen tarkoituksena ole ensisijaisesti luoda uutta toimintaa nuorille aikuisille. Kirkon toimintaa tulisi katsoa kriittisesti, jotta toiminta voisi tavoittaa niin nuoret kuin vanhemmatkin. Huomiota tulisi kiinnittää jumalanpalveluselämään, kirkollisiin toimituksiin ja musiikkiin. Työalarajojen muurit tulisi murtaa ja rakentaa yhteyttä nuorisotyöstä aikuisuuteen. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 11–15.) Pohdittuani asiaa haasteena nuorten aikuisten toiminnan järjestämiselle voivat olla resurssien puute, nuorten aikuisten kriittisyys sekä erilaiset tarpeet. Työntekijältä vaaditaan määrätietoisuutta, rohkeutta ja nuorten aikuisten elämänskysymysten tuntemusta järjestettäessä toimintaa yhdessä heidän kanssaan.

Nuoret aikuiset ovat väliinpuotoajaryhmä kirkossa. Kokemukseni mukaan monelle nuorelle aikuiselle usko ja Jumala ovat tärkeä osa elämää, mutta rippikoulun ja mahdollisen isosena olon jälkeen kirkko koetaan aiempaa etäisemmäksi. Seurakuntayhteys voi katketa myös silloin, kun nuori lähtee opiskelemaan tai työskentelemään uudelle paikkakunnalle. Miten nuorten aikuisten osallisuutta saisi seurakunnassa parannettua? Mielestäni kirkon tulisi kiinnittää heihin enemmän huomiota ja etsiä keinoja, joilla se voi tuoda kristinuskon sisältöä raikkaasti nuorten aikuisten elämään ja tähän päivään.

Nuoriin aikuisiin syntyy luontevasti kontakti lapsi- ja perhetyössä. Kirkolla on merkityksellistä annettavaa elämäntilanteessa, jossa pienet lapset herättävät vanhemmissa elämän suuria kysymyksiä. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 89.) Kaikilla ei kuitenkaan ole lapsia ja osa nuorista aikuisista jää juuri heille tarkoitettua toimintaa vailla. Lapsi- ja perhetyö ovat tärkeä osa seurakunnan toimintaa ja sitä kannattaa kehittää edelleen, mutta jos työssä panostetaan vain näihin osa-alueisiin, yksinäiset ja lapsettomat saattavat

kokea jäävänsä seurakunnan ulkopuolelle. Yhteys seurakuntaan voi olla ohut, jos ei ole lapsia, joiden kautta toiminaan osallistuisi.

Nuorten aikuisten elämässä korostuvat elämästä nauttiminen, hauskanpito, tapahtumien keskipisteessä oleminen sekä voimakkaiden tunnekokemusten hakeminen. Suuremmat ikäluokat taas arvostavat järjestystä, yhteisiä tavoitteita ja henkisten voimavarojen etsimistä. Nämä erot tulisi ottaa huomioon, kun suunnitellaan kirkon toimintaa. Luottamushenkilöt kirkon hallinnon eri tasoilla koostuvat pääosin suurista ikäluokista. Jotta nuorten aikuisten ääni tulisi kuuluviin toimintaa suunniteltaessa, nuoria tulisi rohkaista enemmän kirkon ja seurakuntien luottamustehtäviin. (Hytönen, Kääriäinen, Niemelä & Salonen 2004, 348–349.) Mielestäni nuoret aikuiset tarvitsevat yleisen seurakuntatyön lisäksi oman ryhmänsä sisäistä toimintaa, joka lähtee heidän tarpeistaan. Huomiota tulisi kiinnittää toiminnan suunnitteluun yhdessä nuorten aikuisen kanssa. Nuoria aikuisia pitäisi myös aktivoida toimimaan itse. Vastuunottamisen tulisi olla mahdollista, mutta kuitenkin vapaaehtoista.

5.2 Tapahtuman järjestäminen

Tapahtuma on kokonaisuus, joka on luonteeltaan tavoitteellinen, elämyksellinen ja kohderyhmän huomioon ottava. Tapahtuma voi olla asia- tai viihdetapahtuma tai yhdistelmä kumpaakin. Tapahtumia voidaan järjestää monin eri tavoin ja moniin eri tarkoituksiin. Tapahtuman suunnittelu ja järjestäminen aloitetaan vastaamalla strategisiin kysymyksiin: miksi järjestetään ja mitä sillä halutaan viestittää. Tapahtumalla tulee olla selkeä tavoite. Lisäksi selvitetään, kenelle tapahtuma järjestetään ja mikä on tavoiteltu kohderyhmä. Kolmanneksi pohditaan, minkälainen tapahtuma järjestetään. (Häyrinen & Vallo 2010, 57, 93.)

Ennen tapahtuman järjestämistä täytyy tapahtuman kohderyhmä olla selkeä. On tärkeää muistaa, ettei tapahtumaa olla järjestämässä itselle vaan erikseen määritetylle kohderyhmälle. Eteen tulee kysymys, miten hyvin kohderyhmä sekä heidän kiinnostuksensa ja harrastuksensa tunnetaan. Kohderyhmä tulee analysoida tarkkaan. (Häyrinen & Vallo 2010, 121, 135.)

Strategisten kysymysten jälkeen tarkasteltavana ovat operatiiviset kysymykset. Miten tapahtuma toteutetaan ja resursoidaan, jotta halutut tavoitteet saavutetaan ja viestit välittyvät? Millainen on tapahtuman sisältö? Lopuksi mietitään, kuka tai ketkä ovat vastuussa ja toimivat isäntinä. (Häyrinen & Vallo 2010, 95–97.)

Tapahtuman järjestämisen kannalta olennaiset asiat perustuvat tunteisiin. On tärkeää pohtia, mitkä asiat ovat merkityksellisiä osallistujille ja miten saadaan aikaan elämyksellinen ja mieleenpainuva tapahtuma. Näistä muodostuu tapahtuman suunnittelun ydin, johon aiemmin mainitut elementit nitoutuvat. Vasta tämän jälkeen tapahtumalle voidaan valita tarpeita vastaava paikka ja tyyli. Paikan valinnassa on otettava huomioon sen sijainti sekä tapahtuman ajankohta. Onko kyseessä ulkoilma- vai sisätapahtuma ja mikä on budjetti? (Allen 2009, 10–16.)

Tapahtuman tunnelma syntyy asiakkaista ja heidän kokemuksistaan, joihin voivat vaikuttaa tapahtumapaikka, ruoat ja ohjelma. Toimivat ratkaisut ja järjestelyt luovat hyvän tunnelman läpi tapahtuman. (Allen 2009, 16.) Käytännön järjestelyt voidaan aloittaa vasta, kun tapahtumalla on selkeä visio. Tutkimussuunnitelma oli olennainen osa tapahtuman suunnittelussa ja järjestämisessä.

Esiintyjää valittaessa kannattaa hankkia esiintyjä, jonka esityksen on itse nähnyt tai kuullut. Paras esiintyjä tapahtumassa voi olla henkilö, joka on vasta nousussa eikä ole vielä ehtinyt kiertää kaikissa tapahtumissa samoine ohjelmistoineen. Esiintyjä voi olla myös sellainen, joka jollakin tavalla puhuttelee kohderyhmää tai sopii ilmiömäisesti teemaan. Myös esiintyjälle täytyy viestiä, minkälaisesta tapahtumasta on kyse, mikä on tapahtuman tavoite ja mitä esiintyjältä siinä roolissa ja tapahtumassa odotetaan. (Häyrinen & Vallo 2010, 204–205.)

Palautteen kerääminen kuuluu jälkimarkkinointiin. Kerätyn palautteen perusteella tapahtumajärjestä kokoo yhteenvedon, analysoi sen ja oppii siitä. Jälkimarkkinointiin kuuluu myös kiitokset esiintyjille sekä muulle henkilökunnalle. (Häyrinen & Vallo 2010, 180–181.) Myös purkamista ja siivoamista kannattaa pohtia etukäteen. Kuka tekee, mitä ja missä järjestyksessä? Mihin tavarat sijoitetaan ja kuka huolehtii niiden poiskuljettamisesta?

6 YHTEISTYÖKUMPPANI JA KOHDERYHMÄ

Toteutin opinnäytetyön Rantasalmella, ja yhteistyötahona toimi Rantasalmen seurakunta. Rantasalmi on vuonna 1578 perustettu maalaiskunta Etelä-Savossa. Asukasmäärä Rantasalmella on noin 3900. (Rantasalmi i.a.) Rantasalmen seurakuntaan kuului vuonna 2010 yhteensä 3497 henkilöä. Heistä 30–35-vuotiaita oli 135, ja seurakunnan toimintakertomuksen (2010) mukaan vuonna 2011 sen ikäisiä nuoria aikuisia tulisi olemaan suurin piirtein saman verran. (Rantasalmen seurakunta 2010.)

Seurakunnassa järjestetään toimintaa muun muassa kirkossa, kirkkorinteellä eli seurakuntatalolla, Kaarnetsaaren leirikeskuksessa ja kappelissa. Lisäksi toimintaa järjestetään eri yhteistyökumppaneiden, kyläyhdistysten ja kotien kanssa, jolloin toimintapaikat vaihtelevat. (Rantasalmen seurakunta i.a.)

Rantasalmella järjestetään nuorten messuja pari kertaa vuodessa, ja sinne ovat tervetulleita kaiken ikäiset. Nuorten messussa musiikki on luonteeltaan nuorekasta ja usein messukaavaa on muokattu. Lisäksi seurakunta järjestää perhekirkoja sekä nuorten jumalanpalveluksia. Lapsi- ja perhetyötä taas tehdään yhteistyössä avoimen varhaiskasvatuksen työntekijän kanssa. Perheet saavat mahdollisuuden kohdata muita lapsiperheitä yhdessä hiljentyen, leikkien, laulaen ja askarrella esimerkiksi perhekerhojen yhteydessä. Rantasalmen seurakunnassa on myös koko perheen leiripäiviä pari kertaa vuodessa. (Rantasalmen seurakunta i.a.)

Opinnäytetyön kohderyhmänä olivat nuoret aikuiset. Kuten edellisistä esimerkeistä seurakunnan toiminnoista voidaan huomata, Rantasalmen seurakunnalla ei ole omaa toimintasuunnitelmaa nimenomaan nuorten aikuisten työlle. Sitä vastoin nuoret aikuiset mainitaan monissa muissa toiminnoissa, kuten jumalanpalveluselämässä, kirkollisissa toimituksissa, diakoniatyössä ja aikuistyössä. (Rantasalmen seurakunta i.a.) Hauta-ahon ja Tornivaaran (2009, 15) mukaan nuorten aikuisten työ ei ole oma työalansa. Ensisijaisesti ei olekaan tarkoitus luoda uusia toimintamuotoja vaan ihmiset voisivat katsoa koko kirkon toimintaa kriittisesti. Ihanteellista olisi, jos nuoret ja nuoret aikuiset voisi tavoittaa samanaikaisesti. Työalojen rajat tulisi murtaa ja silta nuorisotyöstä aikuistyöhön tulisi rakentaa. Tärkeää on pohtia, miten toimintaa muunnetaan nuorten aikuisten tar-

peista käsin. Jotta eri ikäryhmät ja heidän tarpeensa huomioitaisiin, seurakunnan työntekijöiden olisi syytä koostua eri ikäryhmistä ja toimintanäyistä. Sama koskee myös luottamushenkilöitä sekä seurakunnan toimijoita. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 15, 69.) Olen samaa mieltä, että toiminnan suunnittelussa huomiota tulisi kiinnittää yhteistyöhön seurakunnan eri työalojen sekä nuorten aikuisten kanssa. Mielestäni kuitenkin nuoret aikuiset tarvitsevat yleisen seurakuntatyön lisäksi myös oman ryhmänsä sisäistä toimintaa.

7 NUORTEN AIKUISTEN TOIVEITA KARTOITTAVAN TUTKIMUKSEN TO- TEUTTAMINEN

Ensimmäinen ideointipalaveri Rantasalmen seurakunnan nuorisotyönohjaajan kanssa pidettiin syyskuun 14. päivänä 2011. Kun olimme sopineet opinnäytetyön aiheen, aloitin teoriamateriaalin keräämisen heti. Lokakuun alussa 2011 suunnittelin kyselylomakkeet ja lokakuun puolivälissä lähetimme ne nuorille aikuisille.

7.1 Tutkimusmenetelmät ja aineiston keruu

Nuorten aikuisten toiveita kartoittavan tutkimuksen menetelmänä käytettiin kyselyä (liite 1), jonka pohjalta saatiin tietoa nuorten aikuisten ajatuksia ja mielipiteitä muun muassa Rantasalmen seurakunnan toiminnoista sekä kolmekymppissynttäreistä. Valitsin kyselyn tiedonkeruumenetelmäksi siksi, että kyselytutkimuksen avulla saadaan yleensä laaja aineisto. Se on myös tehokas keino säästää tutkijan aikaa, sillä aikataulut sekä kustannukset voidaan arvioida melko tarkasti. Aineistoa voidaan lisäksi käsitellä ja analysoida nopeasti. Kyselytutkimuksen heikkouksina pidetään kuitenkin aineiston pinnallisuutta ja tutkimuksen teoreettista vaatimattomuutta. Yhtenä ongelmana nähdään usein myös matala vastausprosentti, eli vastausten kato. (Hirsjärvi ym. 2009, 195–196.)

Tutkimus voi olla joko kvantitatiivinen eli määrällinen tai kvalitatiivinen eli laadullinen. Molemmat ovat lähestymistapoja, joita on vaikea tarkkarajaisesti erottaa toisistaan – kuitenkin ne täydentävät toisiaan. Kvantitatiivista ja kvalitatiivista tutkimusta voi käyttää rinnakkain. Yleisesti ottaen kvantitatiivinen tutkimus käsittelee määriä ja numeroita ja kvalitatiivinen tutkimus keskittyy merkityksiin. (Hirsjärvi ym. 2009, 134–136.) Kyselylomakkeessa oli sekä kvalitatiivisia että kvantitatiivisia kysymyksiä, joiden aihepiirit nousivat teoreettisesta viitekehystä. Kyselylomakkeen laadintaan osallistui myös Rantasalmen seurakunnan nuorisotyönohjaaja, ja yhdessä hänen kanssaan pohdimme tärkeitä kysymyksiä ja asioita, joita kyselyllä haluttiin selvittää.

Tutkimuksessa kysymykset voidaan muotoilla monella eri tavalla. Käytetyimmät kolme kysymystyyppiä ovat avoimet kysymykset, monivalintakysymykset sekä asteikkoihin

eli skaaloihin perustuvat kysymykset. Avoimissa kysymyksissä esitetään vain kysymys ja jätetään tyhjä tila vastausvaihtoehdolle. Tällainen kysymystyyppi sallii vastaajan ilmaista itseään omin sanoin. Monivalintakysymyksissä on laadittu valmiiksi numeroidut vastausvaihtoehdot. Asteikkokysymyksissä taas esitetään erilaisia väittämiä ja vastaajan on valittava asteikosta omaa mielipidettä vastaava vaihtoehto. (Hirsjärvi ym. 2009, 198–200.)

Asetin kysymykset teemoittain analysoinnin helpottamiseksi. Lomakkeen rakensin siten, että ensin selvitin vastaajan taustatiedot. Sen jälkeen selvitin nuorten aikuisten osallisuutta Rantasalmen seurakuntaan. Lopuksi tiedustelin ajatuksia ja toiveita Kolmekymppissynttäreistä. Lomakkeen loppuun varasin vielä tilan, johon vastaajilla oli mahdollisuus antaa palautetta kyselyn laatijalle ja seurakunnalle.

Ennen kyselylomakkeen lähettämistä nuorille aikuisille sekä seurakunnan nuorisotyönohjaaja että opinnäytetyön ohjaavat opettajat antoivat lomakkeen kysymyksistä ja kysymysten asettelusta palautetta. Lisäksi kyselylomaketta testasivat kaksi ulkopuolista henkilöä, jotka antoivat palautetta muun muassa kysymysten ymmärrettävyyden ja kattavuuden näkökulmista.

Kyselylomakkeita lähetettiin rantasalmelaisille, 29–34-vuotiaille ihmisille, yhteensä 134. Sain kohderyhmän yhteystiedot Rantasalmen kirkkoherranvirastosta. Kyselylomakkeessa (liite 1) oli kahdeksan sivua sisällyttäen saatekirjeen. Lomake sisälsi kaikkia kolmea edellä mainittua käytetyintä kysymystyyppiä. Avointen kysymyksien tarkoituksena oli syventää monivalintakysymyksistä saatua tietoa sekä saada vastaajan ääni paremmin esille. Lisäksi monivalintakysymyksissä oli myös strukturoidun ja avoimen kysymyksen välimuoto eli valmiin vastausvaihtoehdon jälkeen oli esitetty avoin kysymys. Näin saatettiin saada uusia näkökulmia, joita ei etukäteen ollut osattu ajatella.

Opinnäytetyön kohderyhmällä oli mahdollisuus vastata kyselylomakkeeseen joko paperillisesti tai vaihtoehtoisesti Internetissä Webropol-kyselynä. Vuonna 2009 Tilastokeskus teetti kyselyn, jossa tiedusteltiin suomalaisen väestön tieto- ja viestintätekniikan käyttöä. Kyselyn mukaan kolmen kuukauden aikana 82 prosenttia 16–74-vuotiaista suomalaisista oli käyttänyt Internetiä kerran tai useammin. Kuitenkin nuoret käyttävät Internetiä useammin kuin vanhemmat ikäluokat. Nuorisobarometrissa selvitettiin 15–

29-vuotiaiden nuorten Internetin käyttöä. Tutkimuksessa selvisi, että vastaajat viettävät Internetissä aikaa keskimäärin kaksi tuntia päivässä. Vastaajista 83 prosenttia kertoi käyttävänsä nettiä vähintään kerran päivässä. (Kuussaari, Pietikäinen & Puhakka 2010, 28). Tämän vuoksi tässä opinnäytetyössä nuorille aikuisille annettiin mahdollisuus vastata kyselyyn myös nettikaavakkeen kautta.

7.2 Aineiston analysointi

Kyselylomakkeita lähetettiin yhteensä 134, ja palautettujen määrä oli vain kahdeksan. Palautettujen paperilomakkeiden joukosta yhtä vastauslomaketta ei kuitenkaan voida ottaa mukaan analysointiin, sillä lähes kaikkiin kysymyksiin oli lomakkeessa vastattu vastoin annettuja ohjeita. Lisäksi lomakkeen vastauksia oli sotkettu vetämällä kynällä erinäisiä viivoja. Vastausprosentiksi jäi siis 5,2. Erittäin alhainen vastausprosentti vaikuttaa tutkimuksen kattavuuteen ja luotettavuuteen, sillä valtaosa kyselyn kohderyhmästä jätti vastaamatta. Tämä yllätti minut täysin, vaikka olinkin tiedostanut kyselylomakkeen heikkoudet sekä mahdolliset riskit. Olin koettanut huomioida nuorten aikuisten vastausmotivaatiota elokuvalippujen arvonnalla sekä antamalla mahdollisuuden valita vastaustapa. Elokuvalippujen arvonta tai vastausmahdollisuus paperillisena tai Internetissä ei motivoinut ihmisiä vastaamaan kyselyyn. Keskustelin sähköpostitse opinnäytetyöni ohjaajan kanssa asiasta, koska huolestuin palautettujen lomakkeiden vähäisyydestä.

Ohjaavan opettajan kanssa käydyn keskustelun jälkeen päätin jatkaa opinnäytetyöni tekemistä niin kuin alun perin olin suunnitellut, sillä uusintakyselyyn tai kyselylomakkeiden muistuttamiseen ei ollut enää aikaa. Näiden kyselylomakkeiden voitaisiin katsoa olevan kartoittavia tiedusteluja tapahtuman kiinnostuneisuudesta, sillä tämä on vain yksi osa opinnäytetyöstä. Sovittiin, että vuonna 2012 yhdessä seurakunnan kanssa järjestäisimme tapahtuman nuorille aikuisille ja tapahtumasta kerättäisiin palautetta.

Tutkimuksen ydinasioita ovat kerätyn aineiston analyysi, tulkinta sekä johtopäätösten teko. Nämä ovat tärkeitä vaiheita, sillä niihin tähdätään jo tutkimuksen alkuvaiheessa. Analyysivaiheessa tutkijalle selviää, minkälaisia vastauksia hän saa asetettuihin ongel-

miin. Voi käydä myös niin, että analyysivaiheessa tutkijalle selviää, miten ongelmat olisi pitänyt asettaa. (Hirsjärvi ym. 2009, 221.)

Aineiston analysoinnin aloitin käymällä läpi saadut vastaukset. Paperilomakkeista saadut vastaukset kirjoitin Webropolin verkkolomakkeeseen, jotta kaikki vastaukset olisivat samassa muodossa yhdessä paikassa. Aineiston analysoimisessa olen käyttänyt apuna Webropol 2.0. tiedonkeruuohjelmistoa. Tiedonkeruu Webropolin avulla on ollut nopeaa ja tarkkaa, sillä ohjelmistotyökalu kokoaa vastausmateriaalin helposti valmiiksi raportiksi. Se on mahdollistanut aineiston työstämisen myös Word- ja Excel-sovelluksissa.

Aineiston käsittelyssä käytin teemoittelua ja tyypittelyä, joiden avulla aineistosta pyrin löytämään tutkimukselle asetetuille kysymyksille olennaisia havaintoja.

7.3 Luotettavuus ja eettisyys

Eettisten kysymysten pohtiminen on osa tutkimusprosessia. Yksi tärkeä kysymys on, miksi ja ketä varten kehittämishanke tehdään. Opinnäytetyön aihe nousi opinnäytetyön tekijän omasta kiinnostuksesta sekä työelämässä esiin nousseesta tarpeesta.

Tutkimuksen lähtökohtana tulee olla ihmisarvon kunnioittaminen antamalla mahdollisuus päättää itse, haluaako osallistua tutkimukseen (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2009, 25). Opinnäytetyön suunnitteluvaiheessa ja aineistonkeruumenetelmänä käytetyssä tutkimuskyselyssä kohderyhmälle painotettiin, että tutkimukseen osallistuminen on täysin vapaaehtoista ja että heidän vastauksiaan sekä tutkimustuloksiaan tultaisiin käsittelemään nimettöminä. Kyselyyn vastanneille tultaisiin myös kertomaan opinnäytetyön tutkimuksen syyt ja seuraukset, eli Kolmekymppissynttäreiden suunnittelemisen ja järjestämisen.

Tutkimuksen luotettavuutta on mahdollista arvioida useasta näkökulmasta. Validiteetilla arvioidaan sitä, onko tutkimuksessa tutkittu, mitä on luvattu tutkia. Reliabiteetilla taas selvitetään tutkimuksen toistettavuutta eli tutkimuksen tulosten samankaltaisuutta tutkimuksen toteuttamisessa uudelleen. Laadullisessa tutkimuksessa reliabiteetti ja validi-

teetti eivät kuitenkaan ole yhtä selkeitä kuin määrällisessä tutkimuksessa. (Hirsjärvi ym. 2009, 226–227.)

Tutkimuksen tulosten luotettavuus ja pätevyys vaihtelevat, vaikka virheiden syntymistä pyritään välttämään tutkimusta tehtäessä. Tehdyissä tutkimuksissa luotettavuutta pyritään arvioimaan juuri näiden mahdollisten virheiden vuoksi. Laadullisen tutkimuksen luotettavuuden kannalta opinnäytetyössä on tärkeää kertoa mahdollisimman tarkasti ja totuuden mukaisesti tutkimuksen toteuttamisen vaiheista. (Hirsjärvi ym. 2009, 231–232.) Opinnäytetyössä kerrotaan yksityiskohtaisesti koko prosessista, mitä on tehty, milloin, kenen kanssa ja miten. Tämän mahdollistaa koko opinnäytetyöprosessin aikana täytetty päiväkirja. Lisäksi tutkimuksen tulokset sekä tapahtuman kulku ja sen palautteet tuodaan esiin niin kuin ne ovat ilmaistu aineistossa tai niin kuin tapahtuma on sujunut.

Lähteiden käytössä kriittisyys on tärkeää. Jo tutkimussuunnitelman teosta lähtien on hyvä tehdä runsaasti vertailuja eri lähteiden välillä, etenkin Internet-lähteiden kanssa. Kaikki sivustot Internetissä eivät ole luotettavia ja voi olla mahdollista, että jotkin tiedot eivät perustu oikeisiin tilastoihin.

8 KARTOITTAVAN KYSELYN TULOKSET

Koska kyselylomakkeiden vastausprosentti oli erittäin alhainen, kysymysten tuloksissa käytetään vain numeroita prosentiosuuksien sijaan. Lisäksi tuloksia ei voida yleistää, mutta niitä voidaan hyödyntää tässä opinnäytetyössä sekä tapahtumaa suunniteltaessa ja järjestettäessä.

8.1 Vastaajien taustatiedot

Taustatietoina kyselylomakkeessa tiedusteltiin sukupuolta, perhe- ja asumismuotoa, työtilannetta sekä sitä, onko vastaaja mielestään saanut uskonnollisen kasvatuksen. Taustatiedot muotoutuivat kohderyhmän tämänhetkisen elämäntilanteen kartoittamistarpeen vuoksi.

Vastaajista naisia oli viisi ja miehiä kaksi, yhteensä siis seitsemän. Heistä kolme toimii palkkatyössä, kaksi on tällä hetkellä työttömänä tai lomautettuna ja kaksi äitiyslomalla, vanhempainvapaalla tai hoitovapaalla. Vastaajista neljä asuu avio- tai avopuolison kanssa ja heillä on lapsi tai lapsia. Kaksi henkilöä asuu avio- tai avopuolison kanssa kahdestaan, ja yksi henkilö asuu lapsuuden perheessään. Lisäksi kuusi vastaajista kokee, että he ovat saaneet lapsena uskonnollisen kasvatuksen.

8.2 Nuorten aikuisten osallisuus Rantasalmen seurakunnassa

Kun kysyttiin, kuinka usein kohderyhmä osallistuu Rantasalmen seurakunnan toimintaan, kaksi seitsemästä vastasi osallistuvansa toimintaan kerran viikossa tai useammin. Lisäksi kaksi kertoi osallistuvansa toimintaan kerran kuussa ja kolme muutaman kerran vuodessa.

Nuorilta aikuisilta tiedusteltiin, kuinka monta kertaa he osallistuivat Rantasalmen seurakunnan toimintoihin vuoden 2010 aikana (taulukko 1). Vain osaan vaihtoehtoista ovat kaikki vastaajat vastanneet. Jumalanpalvelukseen tai messuun osallistui vuoden 2010

aikana yksi nuori aikuinen 13–36 kertaa, eli 1–3 kertaa kuukaudessa. Myös kaksi vastaajaa seitsemästä ilmoitti osallistuneensa kerran kuukaudessa tai useammin perhekerhoon vuonna 2010. Kuten taulukosta 1 voidaan huomata, retkille ja leireille, kirkkokonserttiin, kuoro- ja musiikkitoimintaan, vapaaehtoistyöhön, raamattu-, lähetys-, ym. piireihin sekä muihin tapahtumiin ovat vuoden 2010 aikana kyselyyn vastanneet nuoret aikuiset osallistuneet harvemmin kuin muihin seurakunnan toimintoihin. Nämä seitsemän nuorta aikuista osallistuivat vuonna 2010 useimmiten jumalanpalvelukseen tai messuun, kirkollisiin toimituksiin ja perhekerhoon sekä muihin perhetapahtumiin.

TAULUKKO 1. Nuorten aikuisten osallisuus Rantasalmen seurakunnan toimintoihin vuoden 2010 aikana

	0	1-2	3-5	6-11	12	13-36	Yli 36 kertaa	Yhteensä
Jumalanpalvelus tai messu	0	3	1	2	0	1	0	7
Kirkolliset toimitukset (esim. kaste, häät, hautajaiset...)	1	4	2	0	0	0	0	7
Perhekerho	3	1	0	0	0	2	0	6
Muut perhetapahtumat	2	2	2	0	0	0	0	6
Tapahtumat. Mihin?	4	1	1	0	0	0	0	6
Retket ja leirit	3	3	0	0	0	0	0	6
Kirkkokonsertti	4	3	0	0	0	0	0	7
Kuoro- ja musiikkitoiminta	3	3	0	0	0	0	0	6
Vapaaehtoistyö. Mihin?	5	0	0	1	0	0	0	6
Raamattu-, lähetys-, ym. piirit	5	0	1	0	0	0	0	6
Muu. Mihin?	4	0	0	1	0	0	0	5
Yhteensä	34	20	7	4	0	3	0	68

Kysyttäessä mistä nuoret aikuiset saavat tietoa seurakunnan toiminnasta kaikki seitsemän vastaajaa ilmoittivat saavansa siitä tiedon paikallislehdestä. Muut merkittävät tiedonsaantikohteet olivat seurakunnan työntekijät ja ystävät. Lisäksi kolme henkilöä kertoi saavansa tiedon seurakunnan toiminnoista ilmoitustaululta sekä Internetistä. Kun kohderyhmältä kysyttiin, mistä he haluaisivat saada tietoa toiminnoista, kaksi vastaajista ilmoitti nykyisen tiedotuksen olevan riittävä ja hyvä. Lisäksi kaksi vastaajaa kertoi tiedon saannin olevan helpointa Internetin kautta.

Kohderyhmältä kysyttäessä miksi he ovat Rantasalmen seurakunnan toiminnassa mukana viisi seitsemästä kertoi saavansa siitä hyvän mielen. Vastaajista kolmelle on tärkeää, että seurakunnan toiminnassa voi hoitaa hengellistä elämäänsä. Lisäksi muiden ihmisten kanssa oleminen nousi vastauksista esille. Yksi vastaajista kertoi, ettei hänen osallistumisessaan seurakunnan toimintaan ole mitään erityistä syytä.

Nuorilta aikuisilta kysyttiin, miten Rantasalmen seurakunnan eri toiminnat vastaavat heidän tarpeitaan (taulukko 2). Viisi seitsemästä kertoi jumalanpalveluksen tai messun sekä kirkollisten toimituksen vastaavan heidän tarpeitaan hyvin. Yksi vastaajista on sitä mieltä, että jumalanpalvelus tai messu vastaa hänen tarpeitaan melko huonosti. Vastaajat olivat tyytyväisiä myös seurakunnan musiikkitoimintaan. Vastausten mukaan vain raamattu-, lähetys-, ym. piirien koettiin vastaavan nuorten aikuisten tarpeisiin huonosti, sillä tähän kohtaan kaksi seitsemästä vastasi ”huonosti”, kolme ”melko huonosti” ja vain kaksi ”melko hyvin” tai ”hyvin”.

TAULUKKO 2. Seurakunnan toimintojen vastaaminen nuorten aikuisten tarpeisiin

	Hyvin	Melko hyvin	Melko huonosti	Huonosti	Yhteensä
Jumalanpalvelus tai messu	5	1	1	0	7
Musiikkitoiminta	4	2	0	1	7
Kirkolliset toimitukset	5	2	0	0	7
Perhekerho	2	3	0	2	7
Muut perhetapahtumat	2	3	0	2	7
Tapahtumat	1	4	0	2	7
Leirit ja retket	1	4	0	2	7
Raamattu-, lähetys-, ym. piirit	1	1	3	2	7
Yhteensä	21	20	4	11	56

Nuorten aikuisten pyydettiin ajattelemaan osallistumisestaan Rantasalmen seurakunnan toimintaan ja arvioimaan, kuinka hyvin erilaiset väittämät pitävät heidän kohdallaan paikkaansa (taulukko 3). Seitsemästä vastaajasta kuusi oli joko täysin samaa mieltä tai osittain samaa mieltä siitä, että seurakunnan toimintaan osallistuminen on heille helppoa. Vain yksi oli tämän väittämän kanssa osittain eri mieltä, ja vain yksi kertoi olevansa osittain samaa mieltä siitä, että häntä ei kiinnosta osallistua seurakunnan toimintaan.

Viisi henkilöä seitsemästä oli täysin tai osittain samaa mieltä, että he osallistuisivat useammin seurakunnan toimintaan, jos heillä olisi aikaa. Lisäksi neljä henkilöä seitsemästä oli täysin tai osittain samaa mieltä siitä, että he haluaisivat osallistua seurakunnan vapaaehtoistyöhön.

TAULUKKO 3. Väittämät

	Täysin samaa mieltä	Osittain samaa mieltä	Osittain eri mieltä	Täysin eri mieltä	Yhteensä
Seurakunnan toimintaan osallistuminen on minulle helppoa.	4	2	1	0	7
Seurakunnan toimintaan osallistuminen olisi helpompaa, jos lastenhoito olisi järjestetty.	0	3	1	3	7
Minua ei kiinnosta osallistua seurakunnan toimintaan.	0	1	2	4	7
Osallistuisin useammin seurakunnan toimintaan, jos minulla olisi aikaa.	3	2	2	0	7
Osallistuisin useammin seurakunnan toimintaan, jos ystäväni tai muut läheiseni osallistuisivat myös.	1	3	2	1	7
Osallistuisin useammin seurakunnan toimintaan, jos sitä järjestettäisiin enemmän arki-iltoina.	0	2	4	1	7
Osallistuisin useammin seurakunnan toimintaan, jos sitä järjestettäisiin enemmän viikonloppuisin.	0	2	3	1	6
Haluaisin osallistua seurakunnan vapaaehtoistyöhön.	2	2	2	1	7
Yhteensä	10	17	17	11	55

8.3 Nuorten aikuisten toiveita ja ajatuksia seurakunnan toiminnasta

Nuorilta aikuisilta kysyttiin, mihin seurakunnan toimintaan he haluaisivat osallistua. Vastauksista nousi erilaisia ideoita seurakunnalle, kuten esimerkiksi äijäpiiri sekä konsertit ja messut, joissa olisi jokin teema. Kaksi vastaajaa haluaisi osallistua perheille suunnattuun toimintaan, lastenkerhoihin sekä konsertteihin. Yksi vastaajista ilmoitti,

että hän haluaisi osallistua nuoria ja vanhuksia koskevaan vapaaehtoistyöhön. Lisäksi yksi vastaaja koki, ettei seurakunnalla ole tarjolla mitään:

Tällä hetkellä ei ole tarjolla mitään, johon haluaisin osallistua. Voisin tehdä vapaaehtoistyötä, jos jotakin sopivaa olisi tarjolla.

Kyselylomakkeessa kysyttiin, minkälaista seurakunnan toiminnan tulisi olla, jotta se kiinnostaisi vastaajaa (enemmän). Vastausten mukaan seurakunnalta toivottiin elämyksellistä toimintaa sekä toimintaa, jossa korostuu yhdessäolo ja joka antaa sisältöä elämään. Yksi vastaajista kertoi kaipaavansa perhepainotteista sekä nuorison hyvinvointiin ja vanhusten yksinäisyyteen liittyvää toimintaa. Yksi vastaajista taas kertoi kokevansa, ettei evankelis-luterilaisella kirkolla ole mitään tarjontaa 30-vuotiaille. Kaksi vastaajista toivoi, että toiminta olisi kohdennettu omalle ikäryhmälle ja että sinne osallistuisi enemmän oman ikäisiä ihmisiä.

Jos sinne osallistuisi enemmän oman ikäisiä niin sitten voisi itse harkita myöskin osallistumista.

Kyselylomakkeessa kysyttiin, mitä muita toiveita vastaajalla on Rantasalmen seurakunnalle.

Varmaankin toiveena on nykyisten toimintojen säilyttäminen, vaikka itse en usein niitä käytäkään. Voi olla, että toisessa elämäntilanteessa niitä tuleekin sitten käytettyä. Nyt "ruuhkavuodet" ovat melkoinen este monelle muullekin toiminnalle, ei pelkästään osallistumiselle SRK:n toimintaan.

Toivoisin just nuorisolle ja vanhuksille erinlaista toimintaa ja keskustelua.

Ehkäpä juuri kolmekymppisynttärit ovat sitä mitä olen pitkään kaivannut

Kyselyn lopussa vastaajilla oli mahdollisuus antaa palautetta seurakunnalle.

kaikki on toiminut hyvin seurakunnassa kun jotain "palvelua" on tarvittu. mukavat työntekijät!!

Rantasalmen seurakunta osallistuu kiitettävästi kuntalaisten arkeen ja tekee yhteistyötä muiden paikkakunnan toimijoiden kanssa. Hyvä niin.

8.4 Kolmekymppissynttärät

Kolmekymppissynttärät -tapahtuma sai seitsemän vastaajan kesken positiivista palautetta:

Hienoa, että Kolmekymppissynttärät ovat kehitteillä!!!

Hyvä idea, ainakin kannattaa kokeilla. Onhan tämä jotakin uutta.

Toivottavasti tulee mukava tapahtuma ja paikalle tulee kolmekymppisiä.

mukava idea! aikuisille myös jotain hauskaa, kiva! perhe mukaan, hyvä juttu... saa yhdessä olo aikaa.

Tapahtuman suunnittelussa ja järjestelyssä toivottiin erityisesti ruokailua ja kahvittelua, esiintyjää sekä aikaa keskustelulle ja vapaa-ajalle. Myös tutustumista ja lastenhoidon järjestämistä toivottiin. Seitsemästä vastaajasta kaksi kertoi haluavansa osallistua tapahtuman suunnitteluun vuonna 2012.

8.5 Kyselyn tulosten johtopäätökset

Kyselylomakkeissa oli varsin alhainen vastausprosentti. Vastausprosentin alhaisuuden syynä voi olla aineistonhankintamenetelmänä käytetty postikysely sekä kyselylomakkeet, joissa vastausprosentit voivat olla alhaiset. Toisena syynä alhaiseen vastausprosenttiin voi olla se, etteivät nuoret aikuiset ehdi vastata kyselyihin tai heitä ei seurakunnan tai tämäntapainen toiminta kiinnosta. Olisiko vastausprosentti ollut runsaampi, jos kohderyhmää olisi muistuttanut kyselylomakkeesta esimerkiksi toisen kirjeen tai tekstiviestin kautta?

Alhaisen vastausprosentin vuoksi tutkimuksen tuloksia ei voida yleistää. Kuitenkin joidakin johtopäätöksiä kyselystä voidaan tehdä, kun pohditaan nimenomaan Rantasalmen seurakunnan toimintaa nuorille aikuisille sekä heidän osallisuuttaan eri toimintoihin. Tutkimuksesta saatuja tuloksia voidaan myös hyödyntää Kolmekymppissynttärät -tapahtumaa suunniteltaessa.

Häkkisen (2010, 39) mukaan yhteen sitoutuneisuuden osa-alueeseen kuuluu käytännöllinen eli kirkon toimintaan sitoutuminen. Opinnäytetyön tutkimus antoi hieman vastauksia siihen, millainen toiminta kiinnostaisi nuoria aikuisia – ainakin näiden seitsemän vastaajan kesken. Vastausten mukaan seurakunnalta toivottiin elämyksellistä toimintaa sekä toimintaa, jossa korostuu yhdessäolo ja joka antaa sisältöä elämään. Kun nuorille aikuisille järjestetään toimintaa, kohderyhmän toiveet ja ajatukset tulisi ottaa huomioon. Toiminnan ollessa kohderyhmän näköistä se houkuttelee osallistumaan ja sitoutumaan. Lisäksi nuoret aikuiset toivoivat tutkimuksessa, että toiminta olisi kohdennettu omalle ikäryhmälle ja että seurakunnan toimintoihin osallistuisi enemmän oman ikäisiä ihmisiä. On tärkeää kuulua joukkoon ja tavata muita nuoria aikuisia vertaisryhmässä.

Niemelän mukaan nuoret aikuiset kertovat kuuluvansa kirkkoon kirkollisten toimitusten vuoksi. Nuorille aikuisille on tärkeää saada mahdollisuudet kirkolliseen vihkimiseen sekä lastensa kristilliseen kasteeseen. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 55.) Opinnäytetyön tutkimustulosten mukaan nuoret aikuiset ovat seurakunnan toiminnassa mukana, koska saavat siitä hyvän mielen, ja koska toiminnassa voi hoitaa hengellistä elämää.

Kyselyn mukaan viisi henkilöä seitsemästä oli täysin tai osittain samaa mieltä siitä, että he osallistuisivat useammin seurakunnan toimintaan, jos heillä olisi aikaa. Ajan puute on yksi syy, miksi toimintaan ei sitouduta. Nuorten aikuisten elämä on hektistä elämänavaihetta ja vähäisen vapaa-ajan käyttöä mietitään tarkkaan.

Tutkimuksen mukaan neljä henkilöä seitsemästä oli täysin tai osittain samaa mieltä siitä, että he haluaisivat osallistua seurakunnan vapaaehtoistyöhön. Nuorten aikuisten halukkuutta toimia pitäisi pystyä hyödyntämään. Koska vallalla ajassamme on niin sanottu kiirekulttuuri eikä nuorilla aikuisilla ole aikaa osallistua toimintaan, heille tulisi tarjota kerta- tai projektiluonteisia tehtäviä. Tosin mielekkäiden työtehtävien löytäminen voi olla seurakunnan työntekijöille vaikeaa ja aikaa vievää. Miten seurakuntalaiset saataisiin itse aktiivisiksi toimijoiksi? Vapaaehtoisuus on kuitenkin merkittävä ja tärkeä asia tulevaisuuttakin ajatellen. Lisäksi vapaaehtoistyö voi antaa mahdollisuuden sitoutua seurakuntaan.

Kyselyssä kuusi seitsemästä vastaajasta kertoi saaneensa lapsena uskonnollisen kasvatuksen. Kyselyssä tiedusteltiin myös, kuinka usein nuoret aikuiset osallistuvat Ran-

tasalmen seurakunnan toimintaan. Kaksi seitsemästä vastasi osallistuvansa toimintaan kerran viikossa tai useammin, kaksi kertoi osallistuvansa kerran kuussa ja kolme muutamana kerran vuodessa. Lisäksi kaksi henkilöä ilmoitti olevansa kiinnostunut osallistumaan kolmekymppissynttäreiden suunnitteluun, mutta he eivät kuitenkaan ehtineet osallistumaan suunnittelupalaveriin. Kolmekymppissynttärin -tapahtuma sai myös alustavasti positiivista palautetta vastanneiden kesken.

Yleensä todetaan, että ihmiset käyvät jumalanpalveluksissa hyvin vähän. Osallistumismääräksi arvioidaan usein 2–3 prosentiksi. Tutkimusten mukaan vuonna 2008 jumalanpalveluksissa kävi kolme prosenttia kirkon keskiväkiluvusta. Viikoittain jumalanpalvelukseen osallistui 1,8 prosenttia ja muuhun jumalanpalvelukseen 1,2 prosenttia keskiväkiluvusta. Tämä on laskettu niin, että vuoden aikana jumalanpalveluksissa käyneiden määrä on jaettu sen vuoden jumalanpalveluspäivien luvulla. Kuitenkin Gallup Ecclesiastica 2007-tutkimus on tarkastellut kirkossakävijöiden määrää toisin. Kyseisen tutkimuksen mukaan suomalaisista yhdeksän prosenttia ilmoittaa osallistuvansa jumalanpalvelukseen vähintään kerran kuukaudessa. (Häkkinen 2010, 182–183.) Opinnäytetyön kyselytutkimuksen mukaan kolmelle vastaajalle seitsemästä on tärkeää, että seurakunnan toiminnassa voi hoitaa hengellistä elämää.

9 KOLMEKYMPPISSYNTTÄREIDEN SUUNNITTELU, TOTEUTUS JA ARVIOINTI

9.1 Tapahtuman suunnittelu

Analysoituani kyselylomakkeen tulokset otin yhteyttä niihin nuoriin aikuisiin, jotka ilmoittivat haluavansa osallistua tapahtuman suunnitteluun ja jättivät sitä varten yhteystietonsa. Tässä vaiheessa he eivät kuitenkaan päässeet suunnittelupalaveriin mukaan. Syyskuun 6. päivänä 2012 pidimme nuorisotyönohjaajan kanssa Kolmekymppissynttäreiden suunnittelupalaverin. Kerroin palaverissa omien ajatusten lisäksi edellisenä vuonna nuorille aikuisille teetetystä kyselyistä nousseista toiveista ja ajatuksista. Nuorisotyönohjaajan kanssa pohdittiin tapahtuman ohjelmaa ja toteutusta.

Mielestäni tunteet ovat ratkaisevassa roolissa siinä, kuinka tapahtuma koetaan. Yhdessä tekemisen, hauskuuden, ilon ja viihtymisen kautta voisi olla mahdollista saavuttaa sellainen tunne, joka jää elämään nuorten aikuisten mieliin tapahtuman jälkeenkin, ja sitä kautta vaikuttaa positiivisesti seurakunnan toiminnan osallisuuteen. Kyselyiden mukaan nuoret aikuiset toivoivat, että seurakunta järjestäisi elämyksellistä toimintaa, jossa korostuisi yhdessäolo. He toivoivat myös kahvittelua sekä esiintyjää. Pohdimme nuorisotyönohjaajan kanssa erilaisia vaihtoehtoja esiintyjäksi. Päädyimme stand up -komiikkaan ja sovittiin, että ensin lähetetään Mikko Vaismaalle tarjouspyyntö. Jari tiesi Vaismaan ennestään ja koomikko on esiintynyt Maata Näkyvissä -festareillakin.

Tapahtuman ajankohtaa mietittiin tarkkaan, ja lopulta valitsimme ajankohdaksi loka-kuun 30. päivän. Tapahtuma päätettiin järjestää klo 18 ja kestoksi määriteltiin kaksi tuntia, jotta myös lapsiperheet voivat osallistua. Jaoimme suunnittelupalaverissa myös työtehtäviä. Sovimme, että nuorisotyönohjaaja hoitaa Aikarauta-bändin järjestämisen tapahtumaan sekä täytekakun tilaamisen ja hakemisen. Aikarauta on seurakunnan nuorten bändi, joka on perustettu vuonna 2007, ja se soittaa nuorten veisuja ja virsiä omin sovituksin sekä esittää keikoilla myös omia laulujaan (Rantasalmen seurakunta i.a.).

Nuorisotyönohjaaja otti myös yhteyttä nuoriin, joita kaavailtiin työntekijöiksi lapsiparkkiin tapahtuman ajaksi. Sovimme, että minä otan yhteyttä stand up -koomikkoon ja

pyydän tarjouspyynnön esiintymisestä. Mikko Vaismaan esiintyminen varmistui samalla viikolla ja myöhemmin olimme sähköpostitse yhteydessä toisiimme. Kerroin esiintyjälle tapahtuman ohjelmasta ja illan kulusta sekä yleisöstä.

Suunnittelupalaverissa sovimme myös, että suunnittelen alkutervehdyksen ja tulisin tapahtumassa vastaamaan tapahtuman juontamisesta. Myös loppuhartauden suunnittelin ja pitäisin. Lisäksi sovimme, että kahdestaan nuorisotyönohjaajan kanssa hoidamme kattauksen sekä tapahtuman purkamisen ja siivoamisen. Aikarauta-bändin jäsenet tulisivat hoitamaan omien tavaroidensa poiskorjaamisen.

Tapahtuman järjestämispaijaksi valikoitui Rantasalmen seurakuntatalo, Kirkkorinne, joka sijaitsee kirkon alapuolella kirkkorinteessä. Kirkkorinteen seurakuntatalossa sijaitsevat kirkkoherranvirasto, taloustoimisto, diakonia- ja nuorisotoimisto sekä päiväkerhotilat ja siunauskappeli kahvioineen. Kirkkorinne soveltui tapahtuman järjestämiseen hyvin kokonsa, sijaintinsa, parkkitilan ja monikäyttöisyytensä vuoksi. Kappelisaliin mahtuu noin 130 henkilöä, joten ohjelma tapahtui salissa. Kahvion pöydissä on istumapaikkoja 56 henkilölle. Lisäksi päiväkerhotiloissa suunniteltiin järjestettävän lastenhoitopiste. (Rantasalmen seurakunta i.a.)

Tapahtumalla ei ollut varsinaista markkinointiviestintää. Päädyimme mainostamaan tapahtumaa vain henkilökohtaisten kirjeiden ja kutsujen kautta (liite 2), sillä tapahtuma oli vain 30–35-vuotiaille seurakuntalaisille. Nuorisotyönohjaajan kanssa sovittiin, että jos ilmoittautuneita ei tule tarpeeksi, tilaisuus olisi muutettu yleiseksi nuorten aikuisten tapahtumaksi, jolloin sinne olisivat olleet nuoremmat ja vanhemmatkin tervetulleita. Tapahtumaan ilmoittautuneita oli kuitenkin tarpeeksi.

9.2 Tapahtumapäivä

Lokakuun 30. päivänä klo 16.30 saavuini Kirkkorinteelle. Katoin kahvipöydän ja laitoin kahvinkeitin valmiiksi. Bändin jäsenet, johon nuorisotyönohjaaja kuului, asettelivat omat tavaransa paikoilleen. Lapsiparkkiin tulevat nuoret saapuivat paikalle klo 17 jälkeen, jolloin pidin heille infon tapahtuman kulusta sekä tehtävänannosta. Päiväkerhotilassa sijaitsevassa lapsiparkissa oli leluja ja pelejä lasten käytettäväksi tapahtuman ajak-

si. Toin lastenhoitajille myös esimerkiksi lasten tietovisa- ja arvoituskysymyksiä, joita he saivat käyttää, jos lapset eivät keksineet tekemistä tai jos he alkoivat riehua.

Tapahtuma alkoi osallistujien saapumisella paikalle. Olin henkilökohtaisesti ottamassa osallistujia vastaan ja toivottamassa heidät tervetulleiksi. Ohjeistin perheitä viemään lapset lapsiparkkiin. Osa lapsista jäi parkkiin lastenhoitajien kanssa, osa tahtoi tulla kappelisaliin vanhempiensa mukaan. Tilaisuus alkoi klo 18.00 Kirkkorinteen kappelisalissa. Osallistujia oli yhteensä 25, joista 30–35-vuotiaita oli 16. Yhdeksän lasta oli mukana tapahtumassa. Lisäksi tapahtumaan osallistui Aikarauta -bändin jäsenet.

Kolmekymppissynttärarit alkoivat pitämälläni puheella ja illan kulun ohjeistuksesta, jonka jälkeen paikallinen Aikarauta-bändi esitti musiikkikappaleen. Klo 18.30 stand up -koomikko Mikko Vaismaa hauskutti yleisöä. Vaismaan jälkeen Aikarauta esiintyi toisen kerran. Lopuksi pidin hartauden ja osallistujia kiitettiin tapahtumaan saapumisesta. Ennen tilaisuuden päättymistä klo 20.00 osallistujat täyttivät palautelomakkeet sekä nauttivat kakkukahvittelusta.

9.3 Kolmekymppissynttärarit -tapahtuman palaute

Opinnäytetyön arviointia varten tapahtuman osallistujilta kerättiin palautetta kirjallisen lomakkeen (liite 3) avulla. Palautelomakkeita täytettiin yhteensä 16 kappaletta. Sain myös suullista positiivista palautetta tapahtuman kävijöiltä.

Palautelomakkeessa tiedusteltiin ensin, mikä sai nuoret aikuiset osallistumaan tapahtumaan. Osallistujilta kysyttiin myös mielipiteitä ajankohdasta sekä tapahtumasta. Lisäksi lomakkeessa kysyttiin, mikä oli nuorten aikuisten ensireaktio, kun he saivat kutsun Kolmekymppissynttäreille, ja jäivätkö he jotain kaipaamaan. Lopuksi lomakkeeseen sai vapaasti kirjoittaa, mitä halusi.

Palautteiden mukaan yleisimmät syyt Kolmekymppissynttäreille osallistumiseen olivat henkilökohtainen, kotiin tullut kutsu sekä stand up -koomikko. Puolet vastaajista kertoi henkilökohtaisen kutsun olevan tehokas. Kolmea muuta henkilöä joku toinen oli houkuttanut mukaan tapahtumaan.

Tapahtuman ajankohtaan olivat kaikki tyytyväisiä. Kuusi vastaajaa oli sitä mieltä, että tapahtuman ajankohta oli erinomainen, ja kymmenen henkilön mielestä ajankohta oli hyvä. Monien vastaajien ensireaktio Kolmekymppissyntäreistä oli yllättynyt ja myönteinen. Kaksi vastaajaa muisteli myös kymppisyntäreitään. Yksi myös pohti, mistä oli kuullut juhlista etukäteen. Hän ei muistanut vuosi sitten saamaansa kyselylomaketta rantasalmelaisten nuorten aikuisten osallisuudesta.

Ensireaktioni oli innostunut! Muistissa oli vielä omat kymppisyntärit reilu 20 vuotta sitten ja idea tuntui loistavalta.

”Onkos tällaisia aiemmin ollut?” ”No olinhan minä 10-v. syntäreilläkin.”
”Mennään, kun kerta tällaista järjestetään.”

”Hieno juttu! Kivaa, että nuoria aikuisia huomioidaan tällä tavoin.

”Ihan ok, tiesin kyllä juhlista etukäteen, mutta en muista mistä.”

Palautelomakkeessa kysyttiin, mikä tapahtumassa oli parasta. 16 vastaajasta 11 vastaajan mielestä parasta oli stand up -komiikka. Myös samanikäisten kokoontuminen houkutteli osallistumaan tapahtumaan. Parasta oli:

Stand up / sopivan tiivis ohjelma.

Osallistuminen perheen kanssa, ystävien näkeminen ”vuosien” takaa, ohjelma.

Esiintyjät ja onneksi ei ollut liian uskonnollisiin asioihin ja kaavoihin kangistunut.

Mitä osallistujat jäivät kaipaamaan tapahtuman jälkeen? Yhdeksän ei jäänyt kaipaamaan mitään. Kolme vastaajista olisi toivonut ryhmätehtäviä ja yhdessä tekemistä. Myös tutustumista olisi kaivattu.

Vielä rennompaa menoa ja ryhmätehtäviä

Laulua ei kuullut bändin soiton seasta.

Ehkä jotain tekemistä meidän kanssa kuuntelun ja katselun lisäksi.

Ehkä tutustumista ketä paikalla oli.

Lisää koomikon hauskoja juttuja.

Paljon oli porukkaa jäänyt pois. Olisi hyvä jos enemmän osallistuisivat.

Vapaan palautteen kohdalla tapahtuma sai paljon kiitosta.

Kiitokset ja näitä toivotaan lisää!! Toivottavasti vielä joka vuosi.

Hyvä ohjelma, sopivan mittainen tapahtuma. Tästä perinne!

Mukavaa, että tällaista järjestetään koko perheelle.

10 OMAN TYÖN ARVIOINTI JA POHDINTA

10.1 Tavoitteiden saavuttaminen

Opinnäytetyön alkuvaiheessa nuoriin aikuisiin liittyviin projektien raportteihin, hankkeisiin sekä tutkimuksiin tutustumalla ilmeni, että opinnäytetyön aihe on erittäin ajankohtainen. Hauta-ahon ja Tornivaaran (2009, 66) mukaan nuoret aikuiset on seurakunnissa jaettu eri työaloille. Nuori aikuinen kirkon jäsenenä -projektissa suurilta seurakunnilta tiedusteltiin, mihin työalaa nuoret aikuiset heillä kuuluvat. Puolessa seurakunnista nuoret aikuiset kohderyhmä kuului nuorisotyölle, puolessa aikuistyölle tai muille aikuisten kanssa toimiville, kuten perhetyölle. (Hauta-aho ja Tornivaara 2009, 66.) Seurakunnassa on paljon nuoria aikuisia, mutta heitä ei näy seurakunnan toiminnassa. Nuoret aikuiset ovat ”väliinputoajia”, sillä he ovat liian vanhoja nuorten toimintaan ja liian nuoria aikuisten ryhmiin. Kun seurakunnassa ei ole erikseen määritelty työntekijää nuorten aikuisten ryhmälle, he helposti jäävät huomiotta seurakunnan toiminnassa.

Opinnäytetyön tekeminen oli mielenkiintoinen ja haasteellisempi prosessi kuin alun perin arvioin. Ensimmäinen opinnäytetyöni tavoite oli kartoittaa nuorten aikuisten tarpeita ja toiveita Rantasalmen seurakunnassa. Tämä tavoite ei täyttynyt, sillä kyselylomakkeiden vastanneiden määrä oli liian suppea, jotta tuloksista voitiin tehdä mitään suurempaa johtopäätöstä. Kyselylomakkeiden antamia tuloksia voitiin katsoa vain yksilökohtaisesti, ja niistä saatiin ideoita sekä ajatuksia tapahtuman suunnittelua ja järjestämistä varten.

Opinnäytetyön tavoitteena oli myös selvittää, onko tämänlaiselle tapahtumalle kysyntää. Tapahtumaan osallistuneiden määrän sekä tapahtuman palautteiden mukaan tapahtumalle oli kysyntää. Sen myös toivottiin jatkuvan seuraavinkin vuosina ja pysyvän perinteenä. Tapahtuma lisää nuorten aikuisten osallisuutta seurakunnan toiminnassa, ja se tuo mahdollisuuden ryhmässä toimimiseen.

10.2 Tapahtuman toteutuksen arviointi

Opinnäytetyön keskeinen lähtökohta oli yhteistyö Rantasalmen seurakunnan kanssa. Jatkuva yhteistyö seurakunnan kanssa edisti nuorten aikuisten mahdollisimman kattavaa osallistumista tapahtumaan. Yhteistyö Rantasalmen seurakunnan kanssa toimi hyvin. Yksi vahvuus läpi opinnäytetyöprosessin olikin se, että seurakunnan nuorisotyönohjaaja toimi koko ajan tukena. Kävimme suunnitteluvaiheessa keskustelua siitä, mitä Rantasalmen seurakunta toivoo ja tarvitsee, ja miten lähdemme sitä toteuttamaan.

Tapahtuma oli luonteeltaan viihde- ja virkistystapahtuma. Sen rakenne suunniteltiin itse, mutta ohjelmallinen sisältö hankittiin ulkopuolelta, mikä toimi houkuttimena osallistua mukaan. Kooltaan tapahtuma oli suhteellisen pieni, mutta tunnelma oli positiivinen. Kolmekymppissynttärät toivat ja voivat tulevaisuudessa tuoda mahdollisuuden ryhmässä toimimiseen seurakunnassa. Palautelomakkeissa toivottiin osallistujien tutustumista keskenään. Esimerkiksi tutustumisleikin olisi voinut sisällyttää ohjelmaan.

Tapahtumasta kerätyssä palautteessa yhden vastaajan mielestä oli hyvä, että tapahtuma ei ollut liian uskonnollinen ja kaavoihin kangistunut. Nuori aikuinen kirkon jäsenenä -hankkeen projektisihteerit Hauta-aho ja Tornivaara (2009, 92) toteavat, että seurakunnan toiminnassa olisi tärkeää huolehtia toiminnan avoimuudesta ja matalasta kynnyksestä.

Tapahtumapaikaksi Kirkkorinne oli loistava valinta. Suuret tilat mahdollistivat tapahtuman ohjelman, lapsiparkin sekä kahvittelun. Jokaisella tapahtuman eri osuudella oli omat tilansa. Tapahtuman suurin riski oli vähäinen osallistujamäärä. Osallistujia oli kuitenkin riittävästi. Olin positiivisesti yllätynyt kävijämäärästä, sillä aiemmin tekemääni kyselyyn vastattiin heikoin tuloksin. Henkilökohtainen kutsu kuitenkin houkutteli ihmisiä paikalle.

Uskon, että aiempi kokemukseni tapahtumien järjestämisestä auttoi minua työssäni. Koska kyseessä oli suhteellisen pieni tapahtuma, ei se vaatinut suurta työryhmää toteutukseen. Työntekijöitä oli riittävästi, ja jokaisen työnkuva oli selkeä. Koen, että tapahtuma onnistui kokonaisuudessaan hyvin ja olen tyytyväinen tapahtumaan, vaikka kehitettävääkin löytyy. Yhteistyökumppaneita olisi voinut tiedustella mukaan tapahtumaan.

Yhteistyökumppaneiden kanssa olisi ollut mahdollista jakaa budjettia. Myös ihmisten tavoittaminen olisi ollut kattavampaa.

10.3 Oppimiskokemukset

Nuoren aikuisen määrittely ei ole mielestäni yksinkertaista. Nuoren aikuisen elämäntilanne on usein muutoksessa, ja hän elää monenlaisten paineiden ja odotusten keskellä. Erilaisten elämäntilanteiden muutosten vuoksi myös nuorten aikuisten tarpeet ovat erilaisia eikä niitä voida täysin yleistää kaikkia koskeviksi.

Omat kokemukseni seurakunnan nuorten aikuisten työstä ja toiminnasta ovat pitkälti samansuuntaisia kuin tämän opinnäytetyön tulokset. Vaikka tutkimuksen tuloksia ei voida yleistää, niitä verrattaessa aiempien tutkimusten tuloksiin sekä teoreettiseen viitekehykseen voidaan todeta joidenkin asioiden olleen ennalta arvattavia. Kuten jo aiemmin olen todennut ja useat tutkimukset ovat osoittaneet, nuoret aikuiset kohderyhmänä ovat haaste seurakunnalle. Kohderyhmän tavoittaminen on haasteellista, sillä kyselyihin ei juuri vastata, jos siitä ei koeta olevan itselle hyötyä.

Kirkon nuorisotyönohjaajan kohdalla ydinosaaminen jaetaan neljään alueeseen, joita ovat: kirkollinen ja seurakunnallinen tietämys, kasvatuksellinen eli pedagoginen tietämys, yhteisöllinen ja yhteiskunnallinen osaaminen sekä kehittämisosaaminen. Pedagoginen tietämys rakentuu ryhmän ohjaamistaitojen lisäksi perheiden kanssa tehtävästä kasvatuksen tukemisesta, opettamisesta, kouluttamisesta sekä koulutuksen suunnittelusta. Yhteisöllinen ja yhteiskunnallinen osaaminen käsittää sosiaalityöntekijän tuntemuksen, diakonisen ja monikulttuurisen kasvatustyön, verkostotyön, mediakasvatuksen sekä osallistamisen ja vaikuttamisen taidot. Kehittämisosaamiseen taas kuuluu toiminnan suunnittelu, rahoituksen takaaminen toiminnalle, johtaminen sekä työn jatkuva kehittäminen. Tutkiva, uutta luova ja kokeileva työote auttavat työntekijää jaksamaan omassa ammatissaan. Näihin kaikkiin osa-alueisiin liittyy myös ohjaus- ja vuorovaikutustaidot. (Launonen & Pesonen 2005, 268–271.) Opinnäytetyön kautta näitä ydinosaamisen alueita pääsin harjoittamaan lisää muun opiskelun ohessa. Seurakunnallinen tietämys nuorten aikuisten toiminnan osalta kasvoi. Lisäksi opinnäytetyöprosessin aikana pohdin paljon yhteisöllisyyttä sekä seurakuntatyön kehittämistä.

Mielestäni kirkonnuorisotyönohjaajan identiteettiäni tukee opinnäytetyön tekeminen. Prosessi oli pitkäkestoinen ja opin sen aikana lisää asioita. Erilaiset projektit ovat nykyään yleisiä ja niiden suunnitteluun, toteuttamiseen, arviointiin ja raportointiin joutuu käyttämään paljon aikaa. Tämä on ollut hyvä kokemus projektista, jota on joutunut tekemään muiden opintojen ohella. Oman ajan käytön suunnittelu on haasteellista, sillä monta työtä on ollut kesken ja jokaista on täytynyt pystyä viemään eteenpäin yhtä aikaa. Lisäksi suunnittelu, ennakkovalmistelut, tapahtuman toteutus, sen arvioiminen ja lopullinen raportin kirjoittaminen ovat sisältäneet paljon ammatillisia pohdintoja. Tapahtuman järjestäminen haastoi pohtimaan, mikä saa nuoret aikuiset osallistumaan seurakunnan järjestämiin tapahtumiin. Hyvä esiintyjä saa nuoret aikuiset liikkeelle.

Opinnäytetyötä tehdessäni olen oppinut lisää seurakunnan eri työ- ja toimintamuodoista. Etenkin nuorten aikuisten työn haasteet ja mahdollisuudet ovat selvinneet työtä tehdessä. Opinnäytetyön tekeminen objektiivisesti on ollut haasteellista, sillä kuulun itse nuorten aikuisten ikäryhmään ja olen myös mukana seurakunnan vapaaehtoistoiminnassa. Toisaalta oma kokemus on antanut laajemman ymmärryksen aiheesta.

Työhön käytetty aika on ollut paljolti eduksi. Matkan varrella työ on muokkaantunut ja kehittynyt, ja siihen on löydetty myös uusia näkökulmia. Tutkimuskyselyiden vastausten vähäisen määrän johdosta tapahtuman järjestäminen ja jatkotyöskentely olivat haasteellisia. Itselleni tulevana työelämän kehittäjänä koen saaneeni lisää kokemusta ja paljon välineitä työskentelyyn seurakunnassa. Seurakunnan nuorten aikuisten toiminnan kehittämiseen minulla on tietoa, jota voisin hyödyntää nuorisotyönohjaajana tai diakoniatyöntekijänä, jonka virkakelpoisuuden olen saanut vuonna 2009.

10.4 Tulosten hyödynnettävyys ja jatkotutkimusideat

Opinnäytetyö lisää ymmärrystä nuorten aikuisten toimintaan seurakunnassa. Vaikka kyselyyn vastanneiden määrä oli pieni, se antaa kuitenkin palautetta Rantasalmen seurakunnan työntekijöille. Rantasalmen seurakunnassa järjestetään toimintaa nuorille ja perheille. Myös diakoniatyön osaaminen on vankkaa. Näitä vahvuuksia tulisi käyttää enemmän suunniteltaessa yhteistyössä toimintaa nuorille aikuisille. Voisiko esimerkiksi isostoiminnasta siirtyä diakoniasvatukseen ja vapaaehtoistyöhön? Haasteena on vah-

vistaa yhteistyötä seurakunnan eri toimintamuotojen välillä ja ikäryhmäjaottelun rikkinen. Tämänäköistä toimintaa voidaan myös soveltaa niin kunnallisen kuin seurakunnan nuorisotyössä. Kolmekymppissynttärinä on vain yksi mahdollisuus tarjota toimintaa nuorille aikuisille.

Seurakunta voisi tukea nuorten aikuisten osallisuutta antamalla heille vastuuta, mahdollisuuden vaikuttaa, toteuttaa ja toimia lähimmäistensä hyväksi. Tulevaisuudessa mahdollisena nuorisotyönohjaajana tehtäväni voisikin olla toiminnan kehittäminen nuorten aikuisten parissa.

Opinnäytetyön yhtenä tavoitteena oli saada uusi toimintamuoto nuorten aikuisten toiminnalle. Jotta tavoitteessa onnistutaan, nuorten aikuisten toiminnalle tulisi nimetä joku, joka ottaa siitä vastuun. Tapahtuman palautekyselyiden mukaan tämänkaltaiselle tapahtumalle löytyy mielenkiintoa. Kolmekymppissynttäreitä voisi tulevaisuudessa järjestää esimerkiksi kerran vuodessa 30-vuotiaille tai kahden vuoden välein 30–31-vuotiaille. Jotta nuoret aikuiset saadaan osallistumaan tämänkaltaiseen tapahtumaan, ohjelmaan kannattaa miettiä ja ottaa mukaan tarpeeksi mielenkiintoinen esiintyjä. Tapahtuman kuluja olisi mahdollista jakaa yhteistyökumppanin kanssa, esimerkiksi kunnallisen nuorisotyön kanssa. Yhteistyökumppani mahdollistaisi myös kattavamman mainonnan.

Voisi olla mielenkiintoista tutkia tarkemmin nuorten aikuisten toiminnan laajuudesta Suomessa sekä siitä, minkälaista toimintaa on jo tarjolla. Voisiko näistä esimerkiksi koota ideakansiota, josta työntekijät saisivat ideoita nuorten aikuisten toiminnan kehittämiseksi? Suomessa on järjestetty jonkin verran nuorten aikuisten osallisuusprojekteja ja joissakin seurakunnissa on alettu pohtia heidän toiminnan kehittämistä. Hyvät käytännöt sekä vinkit olisi tärkeää laittaa kiertoon näkyvästi. Lisäksi kirkon työntekijöillä on varmasti paljon tietoa siitä, mitkä ihmisten tarpeet ovat. Miten tällaista hiljaista tietoa voitaisiin hyödyntää paremmin seurakunnan toiminnan kehittämisessä?

Jos nuorten aikuisten toimintaan osallistuminen koetaan haasteeksi, ei nuorten aikuisten tavoitettavuuskaan liene kovin helppoa. Jatkotutkimuskysymyksenä voisi olla, mitkä asiat ovat todella sellaisia, että kirkon toiminta voisi kiinnostaa enemmän nuoria aikuisia.

LÄHTEET

- Aitlahti, Kaisa; Ala-Mononen, Maarit; Helenius, Timo; Kevätsalo, Hanna-Leena; Lähdesmäki, Kari; Majamäki, Hannu; Mannert, Minna; Myllys, Riikka; Nuutinen, Eeva; Petterson, Juha & Ryhänen, Anne 2006. Uskosta osallinen? Nuorten aikuisten asema, merkitys ja tehtävä kirkossa. Nuoret aikuiset - työryhmän mietintö. Suomen ev.-lut. kirkon keskushallinto. Sarja C 2006: 3. Helsinki: Kirkkohallitus. Viitattu 3.10.2011. [http://apostoli2.evl.fi/julkaisut.nsf/0/1655EA3D2122B9BFC22573D2003A8718/\\$file/2006%203.pdf](http://apostoli2.evl.fi/julkaisut.nsf/0/1655EA3D2122B9BFC22573D2003A8718/$file/2006%203.pdf)
- Allen, J. 2009. Event Planning. The ultimate guide to successful meetings, corporate events, fundraising galas, conferences and conventions, incentives and other special events. 2. painos. Mississauga: John Wiley & Sons Canada, Ltd.
- Feldmann-Wojtachnia, Eva; Gretschel, Anu; Helmisaari, Vappu; Kiilakoski, Tomi; Matthies, Aila-Leena; Meinhold-Henschel, Sigrid; Roth, Roland & Tasanko, Pia 2010. Youth participation in Finland and in Germany. Status analysis and data based recommendations. Funded by the Finnish Ministry of Education and the German Federal Ministry for Family Affairs, Senior Citizens, Women and Youth. The Finnish Youth Research Network Internet Publications number 32, Forschungsgruppe Jugend & Europa am CAP, Ludwig Maximilians Universität München. Helsinki: Nuorisotutkimusseura. Saksa: Bertelsmann Stiftung, Gütersloh. Viitattu: 4.10.2011 <http://www.nuorisotutkimusseura.fi/julkaisuja/youthparticipation.pdf>
- Halme, Lasse; Mikkola, Teija; Niemelä, Kati & Petterson, Juha 2006. Johdanto. Teoksessa: Teija Mikkola, Kati Niemelä & Juha Petterson (toim.) *Urbaani usko. Nuoret aikuiset, usko ja kirkko*. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 96. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.
- Hauta-aho, Henna & Tornivaara, Sanna-Maaria 2009. *Kirkosta kiinni! Suomen evankelis-luterilainen kirkko*, Kirkkohallitus, Kirkkopalvelut ry. Helsinki: Kirjapaja.
- Hirsjärvi, Sirkka; Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2009. *Tutki ja kirjoita*. Helsinki: Tammi.

- Hytönen, Maarit; Kääriäinen, Kimmo; Niemelä, Kati & Salonen, Kari 2004. Kirkko muutosten keskellä. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2000-2003. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 89. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus. Saatavissa myös:
[http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/4D9073DDB9C38745C22576F20030A70E/\\$FILE/Kirkko%20muutosten%20keskell%E4.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/4D9073DDB9C38745C22576F20030A70E/$FILE/Kirkko%20muutosten%20keskell%E4.pdf)
- Häkkinen, Seppo 2010. Ihanne ja todellisuus. Jäsenyyteen sitoutuminen Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa 1960-luvulta 2000-luvulle. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 108. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.
- Häkkinen, Seppo 1997. Kirkon kynnykset. Sitoutuminen ja kirkon jäsenyys. Mikkelin hiippakunnan synodaalikirja 1998. Helsinki: Kirjapaja.
- Häyrinen, E. & Vallo H. 2010. Tapahtuma on tilaisuus. Tapahtumamarkkinointi ja tapahtuman järjestäminen. Uudistetun laitoksen 2. painos. Helsinki: Tietosanoma Oy.
- Kurki, Leena 2000. Sosiokulttuurinen innostaminen. Muutoksen pedagogiikka. Tampere: Osuuskunta Vastapaino.
- Kuussaari, Kristiina; Pietikäinen, Minna & Puhakka, Tiina 2010. Nuoret ja aikuiset tilastojen ja kyselytutkimusten valossa. Teoksessa: Anu-Hanna Anttila, Kristiina Kuussaari & Tiina Puhakka (toim.) Ohipuhuttu nuoruus? Nuorten elinolot -vuosikirja 2010. Nuorisotutkimusverkosto. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos, THL. Valtion Nuorisoasiain neuvottelukunta. Helsinki: Yliopistopaino. Viitattu: 5.10.2011. <http://www.thl.fi/thl-client/pdfs/6009360f-eeec-4da7-b1d0-1311124fed43>
- Launonen, Pekka & Pesonen, Marja 2005. Koulutuksen haasteet – katekeetasta kasvatuksen ammattilaiseksi. Teoksessa: Terhi Paananen & Hans Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja.
- Majamäki, Hannu 2006. Nuoret aikuiset ja kirkko – mahdollinen yhtälö? Teoksessa: Teija Mikkola, Kati Niemelä & Juha Petterson (toim.) Urbaani usko. Nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 96. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.
- Rantasalmi i.a. Viitattu: 15.8.2012 <http://www.rantasalmi.fi/>
- Rantasalmen seurakunta 2010. Toimintakertomus 2010. Tuloste tekijän hallussa.
- Rantasalmen seurakunta i.a. Viitattu: 15.8.2012 <http://www.rantasalmenseurakunta.fi/>

- Rinkinen, Anssi 2011. Nuoret aikuiset kirkkokansaa? Tapaustutkimus joensuulaisista nuorista aikuisista Suomen evankelis-luterilaisen kirkon jäseninä. Pro gradu tutkielma. Itä-Suomen yliopisto, filosofinen tiedekunta. Teologinen osasto, läntinen teologia. Viitattu: 11.10.2011. http://epublications.uef.fi/pub/urn_nbn_fi_uef-20110130/urn_nbn_fi_uef-20110130.pdf
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2007. Meidän kirkko. Osallisuuden yhteisö. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon strategiaa vuoteen 2015 laatineen työryhmän mietintö. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon keskushallinto. Sarja C 2007: 10. Helsinki: Kirkkohallitus. Viitattu 5.10.2011. [http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/9297F603C875C1C8C225770A002E3448/\\$FILE/kirkon_strategia_2015_mietinto.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/9297F603C875C1C8C225770A002E3448/$FILE/kirkon_strategia_2015_mietinto.pdf)
- Tornivaara, Sanna-Maaria 2007. Yhteys patkii. Nuori aikuinen seurakunnan jäsenenä. Luottamushenkilön tietopaketti. Viitattu: 5.10.2011. [http://evl.fi/nuoriaikui-
nen.nsf/0/45457A14DBD3B501C22572E300407915/\\$FILE/yhteys_patkii.pdf](http://evl.fi/nuoriaikui-
nen.nsf/0/45457A14DBD3B501C22572E300407915/$FILE/yhteys_patkii.pdf)

LIITE 1: Kyselylomake

Hei sinä 29–34-vuotias nuori aikuinen!

Olen Niina Leppänen ja opiskelen Diakonia-ammattikorkeakoulussa Pieksämäellä kirkon nuorisotyönohjaajaksi. Olen tekemässä opinnäytetyötä, jonka aiheena on nuorten aikuisten toiminta ja osallisuus Rantasalmen seurakunnassa.

Olemme yhdessä Rantasalmen seurakunnan kanssa järjestämässä 30–35-vuotiaille Kolmekymppissynttäreitä, jotka on tarkoitus järjestää loppukesästä tai alkusyksystä vuonna 2012 ja jonne koko perhe on tervetullut (kutsukirjeet lähetetään erikseen). Opinnäytetyöni aiheeseen kuuluu myös kartoittaa nuorten aikuisten ajatuksia, toiveita ja mielipiteitä seurakunnan toiminnasta. Tapahtuman sekä muiden opinnäytetyöni tavoitteiden vuoksi saat tämän kirjeen mukana kyselylomakkeen. Kyselylomakkeen vastamiseen menee noin 10–15 minuuttia.

Osallistuminen kyselyyn on vapaaehtoista! Käsittelen vastaukset luottamuksellisesti ja vastaaminen kyselyyn tapahtuu täysin nimettöminä. Kyselyjen tulokset käsittelen lisäksi niin, ettei vastaajien henkilöllisyyttä voi tunnistaa niiden perusteella. Toivon, että suosituksiasi osallistumaan tutkimukseen palautat kyselyn Kirkkorinteen seurakun-tatalolle, kirkkoherranvirastoon (Kirkkotie 3), **14.11.2011 mennessä**. Kyselylomake löytyy myös Internetistä, jos tahdot täyttää kaavakkeen siellä. Lomake sulkeutuu 14.11. Osoite on: <https://www.webropolsurveys.com//S/33A67E450615963C.par>

VASTANNEIDEN KESKEN ARVOTAAN KAKSI ELOKUVALIPPUA. Arvontaan pääset osallistumaan jättämällä yhteystietosi kirkkoherranvirastoon erilliselle paperille. Jos vastaat nettilomakkeella, arvontaan pääset osallistumaan kyselyn lopussa Lähetä-painikkeesta, joka ohjaa sinut automaattisesti Arvonta-sivulle. Yhteystiedot arvontaan jätetään erillisesti paperin tai linkin kautta, sillä kyselyn vastaukset käsitellään nimettömästi. Voittajille ilmoitetaan henkilökohtaisesti.

Jos sinulla on opinnäytetyöhön tai kyselylomakkeeseen liittyen kysyttävää, voit ottaa yhteyttä sähköpostitse: niina.leppanen@student.diak.fi

Kiitos vastauksistasi ja oikein iloista talven odotusta!

Niina Leppänen

KYSELYLOMAKE

Vastaa kysymyksiin ympyröimällä oikea vaihtoehto tai kirjoittamalla vastaus sille varattuun tilaan. Taulukoihin vastaa rastittamalla oikea vaihtoehto.

TAUSTATIEDOT

1. Sukupuoli

1. nainen
2. mies

2. Millainen on perhe- ja asumismuotosi?

1. Asun yksin
2. Asun yksin, minulla on lapsi / lapsia
3. Asun avio- tai avopuolisoni kanssa, meillä ei ole lasta / lapsia
4. Asun avio- tai avopuolisoni kanssa, meillä on lapsi / lapsia
5. Asun lapsuuden perheessäni
6. Asun ystäväieni tai sisarusteni kanssa
7. Muu perhe- ja asumismuoto. Mikä? _____

3. Mikä on työtilanteesi?

1. Opiskelija
2. Työtön tai lomautettu
3. Palkkatyössä
4. Yrittäjä
5. Maanviljelijä
6. Äitiyslomalla, vanhempainvapaalla tai hoitovapaalla
7. Jokin muu. Mikä? _____

4. Oletko mielestäsi saanut lapsena uskonnollisen kasvatuksen?

1. Kyllä
2. Ei

OSALLISTUMINEN SEURAKUNNAN TOIMINTAAN

5. Kuinka usein yleensä osallistut Rantasalmen seurakunnan toimintaan?

1. Kerran viikossa tai useammin
2. 2–3 kertaa kuukaudessa
3. Kerran kuussa
4. 6–10 kertaa vuodessa
5. Muutaman kerran vuodessa
6. Harvemmin (tai en koskaan)

6. Osallistutko jonkin muun seurakunnan toimintaan?

1. Kyllä. Minkä seurakunnan toimintaan? _____
2. En

7. Kuinka monta kertaa osallistuit Rantasalmen seurakunnan eri toimintoihin vuoden 2010 aikana?

	0	1–2	3–5	6–11	12	13–36	Yli 36 kertaa
1. Jumalanpalvelus tai messu							
2. Kirkolliset toimitukset (esim. kaste, häät, hautajaiset...)							
3. Perhekerho							
4. Muut perhetapahtumat							
5. Tapahtumat. Mihin? _____ _____							
6. Retket ja leirit							
7. Kirkkokonsertti							
8. Kuoro- ja musiikkitoiminta							
9. Vapaaehtoistyö. Mihin? _____ _____							
10. Raamattu-, lähetys-, ym. piirit							
11. Muu. Mihin? _____ _____							

8. Mistä saat tietoa seurakunnan toiminnasta? (voit valita useita vaihtoehtoja)

1. Paikallislehdestä
2. Työntekijöiltä
3. Ilmoitustaululta
4. Internetistä
5. Ystäviltä
6. Muualta. Mistä? _____

9. Mistä toivoisit saavasi tietoa seurakunnan toiminnasta?

10. Mistä syistä olet mukana Rantasalmen seurakunnan toiminnassa? (voit valita useita vaihtoehtoja)

1. Mielekäs vapaa-ajan harrastus
2. Toimintojen mielenkiintoisuus
3. Hengellisen elämän hoitaminen
4. Muiden ihmisten kanssa oleminen
5. Kaveritkin osallistuvat
6. Uusiin ihmisiin tutustuminen
7. Ympäristön painostus
8. Kotitausta
9. Yksinäisyys
10. Sisällön saaminen elämään
11. Turvan saaminen
12. Hyvän mielen saaminen
13. Ei mitään erityistä syytä
14. Jokin muu syy. Mikä? _____
15. Ei mikään edellä mainituista

11. Miten Rantasalmen seurakunnan eri toiminnot vastaavat tarpeitasi?

	Hyvin	Melko hyvin	Melko huonosti	Huonosti
1. Jumalanpalvelus tai messu				
2. Musiikkitoiminta				
3. Kirkolliset toimitukset				
4. Perhekerho				
5. Muut perhetapahtumat				
6. Tapahtumat				
7. Retket ja leirit				
8. Raamattu-, lähetys-, ym. piirit				

12. Kun ajattelet osallistumistasi Rantasalmen seurakunnan toimintaan, kuinka hyvin seuraavat väittämät mielestäsi pitävät paikkaansa?

	täysin samaa mieltä	osittain samaa mieltä	osittain eri mieltä	täysin eri mieltä
1. Seurakunnan toimintaan osallistuminen on minulle helppoa.				
2. Seurakunnan toimintaan osallistuminen olisi helpompaa, jos lastenhoito olisi järjestetty.				
3. Minua ei kiinnosta osallistua seurakunnan toimintaan.				
4. Osallistuisin useammin seurakunnan toimintaan, jos minulla olisi aikaa.				
5. Osallistuisin useammin seurakunnan toimintaan, jos ystäväni tai muut läheiseni osallistuisivat myös.				
6. Osallistuisin useammin seurakunnan toimintaan, jos sitä järjestettäisiin enemmän arki-iltoina.				
7. Osallistuisin useammin seurakunnan toimintaan, jos sitä järjestettäisiin enemmän viikonloppuisin.				
8. Haluaisin osallistua seurakunnan vapaaehtoistyöhön.				

13. Mihin seurakunnan toimintaan haluaisit osallistua?

14. Minkälaista toimintaa toivoisit Rantasalmen seurakunnan järjestävän nuorille aikuisille?

15. Minkälaista seurakunnan toiminnan tulisi olla, että se kiinnostaisi sinua (enemmän)?

16. Mitä muita toiveita sinulla on Rantasalmen seurakunnalle?

KOLMEKYMPPISSYNTTÄRIT

17. Saatekirjeessä kerrottiin, että Rantasalmen seurakunnassa tullaan järjestämään Kolmekymppissynttärät. Huolimatta siitä, aiotko osallistua tapahtumaan vai et, mitä seuraavista asioista toivoisit huomioitavan tai järjestävän kyseisessä tapahtumassa? (voit valita useita vaihtoehtoja)

1. Tutustuminen
2. Ruokailu
3. Kahvittelu
4. Infoa asioista ja tiedottaminen tulevista tapahtumista
5. Toiminnallinen osuus. Mitä esimerkiksi? _____
6. Esiintyjä. Kuka esimerkiksi? _____
7. Yhteislauluja
8. Aikaa keskustelulle ja vapaa-ajalle
9. Rukousta
10. Lastenhoito olisi järjestetty
11. Jotain muuta. Mitä? _____

18. Tahtoisitko osallistua kesällä 2012 Kolmekymppissynttäreiden suunnittelupalaveriin ja tuoda ideoita sekä ajatuksia tapahtumalle?

1. Kyllä
2. Ei.

(Jos vastasit kyllä, voit ilmoittaa kiinnostuksesi kirkkoherranvirastoon sillä paperilla, jolla osallistut elokuvalippujen arvontaan. Kirjoita paperille ”Olisin kiinnostunut osallistumaan Kolmekymppissynttäreiden suunnitteluun”. Vaihtoehtoisesti voit lähettää sähköpostia opinnäytetyöntekijälle, jonka yhteystiedot löytyvät saatekirjeestä.)

19. Mitä ajatuksia ja ideoita sinulla on jo nyt Kolmekymppissynttäreistä ja niiden järjestämisestä?

20. Haluatko vielä sanoa jotain? Voit antaa palautetta, mielipiteitä tai kommentteja.

KIITOS OSALLISTUMISESTASI!

LIITE 2: Kutsu

Kutsu

Kutsumme sinut (30–35-vuotias) ja perheesi Kirkkorinteelle kappelisaliin
juhlistamaan kolmekymppissynttäreitä

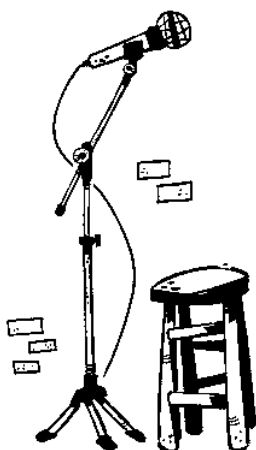
tiistaina 30.10. klo 18

Tapahtumassa esiintyy Aikarauta sekä stand up -koomikko Mikko Vaismaa.

Lastenhoito on järjestetty, ja lapsille on suunniteltu omaa ohjelmaa.

Päätämme tapahtuman noin klo 20.00, jolloin tarjoamme kakkukahvit.

Kolmekymppissynttärit eivät maksa mitään. **Pyydämme ilmoittautumaan Rantasalmen kirkkoherranvirastoon (puh. 015-5768100) perjantaihin 12.10. mennessä.** Muistathan kertoa mahdolliset ruoka-aineallergiat ja erityisruokavaliot sekä osallistujamäärän (aikuiset + lapset) ilmoittautumisen yhteydessä.

Syysterveisin,

Rantasalmen seurakunta,

nuorisotyönohjaaja

Jari Halme (040-8200 418)

ja opiskelija, Niina Leppänen

Onhan selvää se vaan, että me vanhetaan.
Sepä hilpeää on, eikä suru suunnaton,
iloiten laulellaan. - J.L.Runeberg

LIITE 3: Palautelomake

PALAUTELOMAKE

Mahdollisia seuraavia Kolmekymppissynttäreitä silmällä pitäen sekä opinnäytetyön kannalta on tärkeää saada palautetta tapahtumasta.

Mikä sai teidät osallistumaan Kolmekymppissynttäreille?

Mitä mieltä olette tapahtuman ajankohdasta? (Ympyröikää yksi vaihtoehdoista.)

1. Erinomainen
2. Hyvä
3. Tyydyttävä
4. Huono

Mikä oli ensireaktio, kun saitte kutsun seurakunnasta Kolmekymppissynttäreille?

Mikä tapahtumassa oli parasta?

Jäittekö jotain kaipaamaan? Mitä?

Vapaa sana:

Kiitos ajastanne!